

JÖVŐ

Éljen országunknak a dicsőséges Szovjet Hadsereg által a német fasiszta imperiálisták igája alól történt felszabadításának öt- esztendő évfordulója!

A ROMÁN MUNKASPÁRT ARADMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK, A MEGYE ÉS A VÁROS DEIGLENES BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

1944—1949 AUGUSZTUS 23

Írta: BALOGH LAJOS, a Román Munkáspárt Aradmegyei Bizottságának titkára

A dolgozó nép, a Román Népköztársaság kétkézi és szellemi dolgozó népe, új alkotó akarattal és hatalmas lelkesedéssel örömmel üli. Öt éve annak, hogy a dicsőséges Vörös Hadsereg: a halhatatlan Lenin és a dicsőséges Sztálin csapatai, maguk előtt kergetve a megvert hitleri hordákat, felszabadították hazánk területét. Ezzel megnyitották országunk dolgozóit az utat, amelyen haladva eljuthatunk a munkásosztály élespart Pártjának vezetésével, a szocializmushoz.

Ma, midőn a demokratikus és imperiálistaelenes tábor erői nap-nap után erősödnek és mérők csapásait az imperiálisták maoknyi elnyomó hadára, a Román Népköztársaság dolgozó osztálya különösképpen megérti: mit jelentett számára augusztus 23 történelmi jelentőségű ténye:

a) Hazánk felszabadítása a hitleri Németország járma alól, az első szocialista állam legyőzhetetlen hadserege által történt. Felszabadultunk ezen a napon a zsarnoki elnyomás alól, amely a nép érdekeivel ellentétben a dolgozó osztály fiainak szász ezreit vitte a halálba.

Az, hogy mit jelent számunkra a tény, miszerint hazánkat a dicsőséges Vörös Hadsereg szabadította fel, megállapíthatjuk abból a különbségből, amely hazánk és az angol-amerikai hadsereg által „felszabadított” államok között létezik. Ez a különbség egy politikai, mint kulturális és gazdasági síkon fennáll. Míg országunk és a népi demokrácia többi országainak területén a munkásosztály teljes szabadságot élvez és az élet-színvonal a folyamatosan emelkedik, új gyárak, intézmények, stb. épülnek, ipar és mezőgazdaság fejlődik; — addig az imperiálista befolyás alatt lévő országokban a munkásosztály elnyomása, süllyedő életszínvonal, szírák és egyre növekvő munkanélküliség jellemzik a helyzetet.

Ezekben az országokban hatalmas gazdasági válság árnyékolja be az életet.

b) Hazánk 1944 augusztus 23-ától kezdődő imperialista államok láncából, új rendszer építése kezdődött a munkásosztály, az élespart Párt vezetésével. Ma már hazánk, a Román Népköztársaság, eszelekvő, harcra kész tényezője az imperiálistaelenes tábornak. Harcol az imperialista háborus uszítók ellen, akik lábba akarják tiporni a nép jogait és a fasiszmust próbálják feltámasztani.

A békétábor ereje öt év alatt meghatározódott. A népek békétáborába csapást csapás után már a háborus uszítókra. Példa erre a kínai néphadsereg, a Kínai Kommunista Párt által vezetett nagy népi mozgalom; a görög szabadságharcosok hősi küzdelme; a gyarmati népek mozgalma; az angol és ausztráliai bányászsztrájk. Mindinkább valósággá válik Sztálin elvtárs évek előtti megállapítása: „Mind szélesebben hűmpölyög a munkásmozgalom — óceánja, egetverő hullámokká toronyosul és rázza a kapitalizmus megingó gátjait.” Igen, megrázta a kapitalizmus, a háborus uszítók mesterséges gátjait a párisi béke világrétekezet és most, napjainkban is megrázta a budapesti Világifjúsági Kongresszus, amely már kezdetől fenn hirdeti: „Megvédjük a békét a háborus uszítókkal szemben!”

c) Az imperialista államok sorából történelmi kiválással, hazánkban 1944 augusztus 23-ától kezdődően felszámoltuk az ilyeszer és mindenkorra a fasiszta, antonescánus rendszert. Augusztus 23 előkészítésében és főleg a fasiszta rendszer felszámolásában, elsőrangú szerepet játszott a Román Kommunista Párt. A Párt már megalkulásakor, 1921-ben azért harcolt, hogy felszabadítsa a munkásosztályt, a dolgozó népet a kapitalista elnyo-

más alól. Három évi törvényesnek mondott, de üldözésekkel teli működés után a „történelmi” reakciós kormányzatok aljas üldözése husz éves illegálitásban kényszerítette a munkásosztály élespartát. Mégis a Román Kommunista Párt volt az ország munkásosztálya részéről megnyilvánuló forradalmi mozgalom kezdeményezője, irányítója és vezetője!

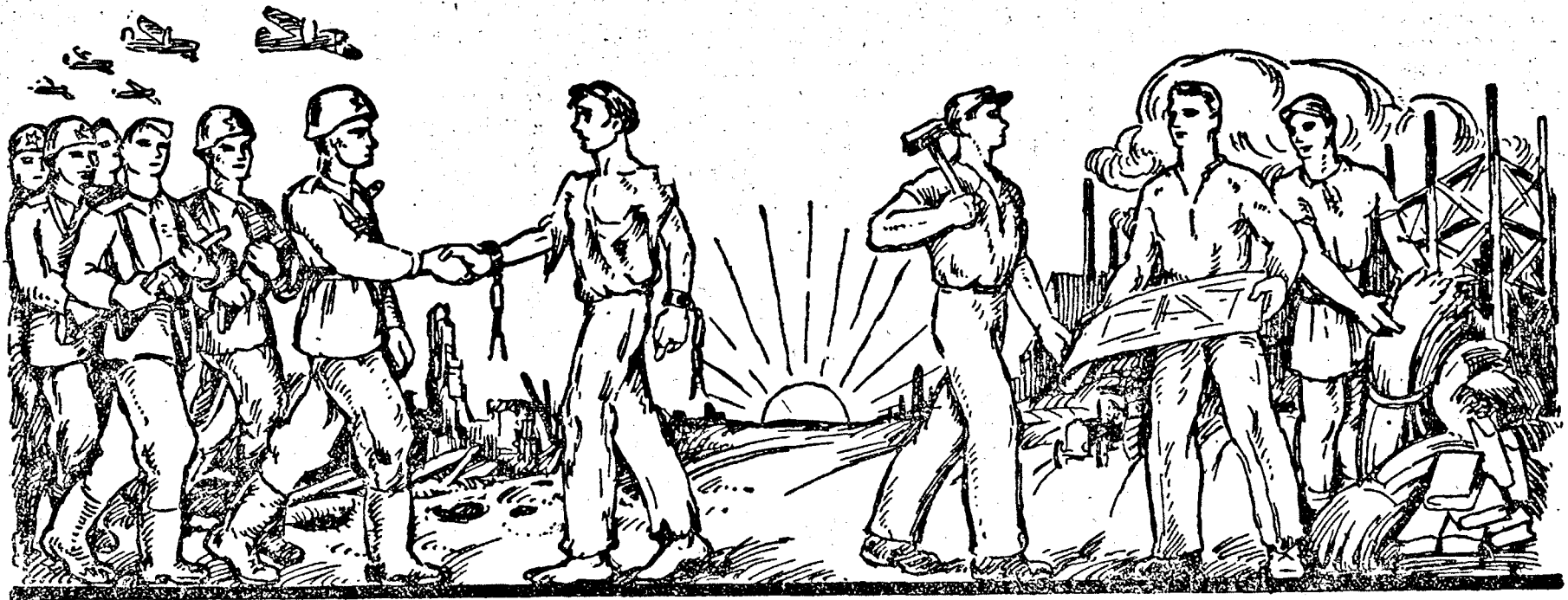
A grivitai vasúti munkások 1932 évi sztrájkja már felhívta a nép figyelmét arra a veszélyre, amelyet a fasiszmus terjedése hazánkra jelent. Ezt a harcot Pártunk kitartóan folytatta és 1941-ben megalakult a hitlerizmus elleni blokk. Hiába velettek börtönökbe, hiába száműzték a „történelmi” urak a Román Kommunista Párt legjobbjait. Doflana és Tg-Jiu vörös egyetemékké váltak. Gheorghe Gheorghiu-Dej és Teohari Georgescu elvtársak innen irányították a munkásmozgalmat; Ana Pauker és Vasile Luca elvtársak pedig a Szovjetunióból adtak segítséget a hitlerizmus, a náci hódító törekvések elleni harchoz.

És a harc résztvevői tudták, hogy nem állnak egyedül. Nem csak azt tudták, hogy a dolgozók százezreinek ügyét képviselik és hogy a világ proletariátusának arcvonalán küzdenek; de azt is tudták, hogy épül, erősödik, hatalmasodni válik a Szocializmus Országai: a Szovjetunió. Amikor az imperiálisták legveszedelmesebb katonai gépezete megtámadta a Szovjetuniót, az ország minden becsületes dolgozója tudta, hogy a dicsőséges Vörös Hadsereg, a szovjet nép ereje széttruzza a támadót. Valóban, a Vörös Hadsereg győzedelmesen szított le a hitleri hordákra, megállította a fasiszmus acélhengerét és megfordította a háboru menétét: győzedelmesen kergette magaelőt a megvert ellenséges hordákat. Győzelem győzelem után következett és 1944

augusztus 20-án megbomlott a lasli frontszakasz: a Vörös Hadsereg motorizált egységei megindultak Bukarest felé. Hiábavaló volt már a kapitalista klikk minden mesterkedése, hogy megmentsék az árulókat és bérenceket. A Román Kommunista Párt leleplezte őket, a dolgozók élére állott, nemzet-örséget szervezett. A Vörös Hadsereg bátor katonáinak hősiességével, a Szocializmus Országainak áldozataival és hazánk igazi hazafiainak drága vérével sikerült a német hordákat, a kapitalista lakájokat futásra kényszeríteni. Így köszöntött be a nemzeti felszabadulás gyönyörű napja: 1944 augusztus 23.

d) A felszabadulás napjától kezdődően, a Vörös Hadsereg oldalán a hitlerista hordák üldözésében részt vett 14 hadosztály harca által; az együtt kiöntött szovjet és román vér által — kialakult a román és a szovjet nép közötti örökös barátság. Ez a barátság 1944 augusztusától kezdődően csak erősödött a mai, öt esztendő évfordulójáig. Ma hazánk dolgozó osztálya világosan látja, hogy a Szovjetunió segítsége nélkül, amely katonai, politikai, kulturális és gazdasági téren egyaránt megnyitva, soha nem tudtunk volna elérni fejlődésünk ama fejéhez, amikor elmondhatjuk: biztosan haladunk a szocializmus építésének útján!

Hazánk dolgozóit soha nem felejtetik el azt a hatalmas segítséget, amelyben a Szovjetunió bennünket részesített. Ez tette lehetővé fejlődésünket. Az 1944 augusztus 23-ától 1949 augusztus 23-ig eltelt 5 év alatt a munkásosztály élespart Pártjának vezetésével, a munkásosztály szoros harci szövetségben a dolgozóparasztsággal, számos sikert ért el. Győzelmeket aratunk a kizsákmányolókkal és elnyomókkal szemben úgy, hogy az 5 esztendő

Éljen a román-szovjet barátság!

tenetis évforduló alkalmával a munkás osztály már uralkodó osztály, a Román Munkáspárt pedig Népköztársaságunk vezető irányítója.

Az ötéztendős évforduló büszkén tekinthetünk végig a következő harcra, az osztályellenességgel szemben tanúsított megmunkálással elért eredményekre. Az augusztus 23 után nem sokkal megkezdett földreformtól, amelyet a nép harca által beiktatott Groza kormány törvényesített, egész az államosítás forradalmi reformjáig és az utána következő reformokig — valamennyi gyökeres átalakítást eredményezett, egy országos, mint megyei viszonylatban.

Ha az aradmegyében végbement vállalkozásokat tekintjük át, nagy vonalakban a következő történelmi visszajelentést tehetjük: A földreformmal kapcsolatosan megyénk több ezer földnélküli paraszta jutott a falusi nép jogos tulajdonához: a földhöz. Városunk szervezett munkássága zárt sorokban nagy gyűlésekre vonult fel 1945 februárjában és fegyelméletlen tüntetést rendezett gaztett ellen, amikor a nép elleneségi gépfegyverrel lövtek a bukaresti tüntetők tömegébe. A szervezett tüntetések vezetője és irányítója városunkban is a Román Kommunista Párt volt. Harcos megnyilatkozása volt városunk és megyénk dolgozóinak az 1946 évi választás, amely nálunk is diadalra vitte a népi demokrácia ügyét. Lelkesedéssel teljesítették Arad és a megye dolgozóinak a Román Kommunista Párt által szerveztetett hat hónapos munkaprogramot. Lebombárolták üzemek munkaképesé váltak. Az ASIRA, a CFR, valamint az ITA dolgozóinak bizalmosságát adták az osztály öntudatnak, amikor az infláció éveiben éhezve, de türelmes bizalommal a Párt iránt, teljesítették a program szakmunkáit részét. Ez a harc eredményezett országos viszonylatban a pénzügyi közpénzt, amit a dolgozó tömegek kifizető lelkesezéssel fogadtak. Közben Pártunk leleplezte a reakció utolsó képviselőit, Tatarescuakat és barátait, akiket eltávolítottunk a politikai életből. A harcban elért eredmények meghozták 1947 végére a királyság rothadt intézményének összeomlását. Öt évtizedünk ezen az éjjelen az üzemekben, a Párt és szakszervezeteink székhelyeinél. Tudtuk, hogy a dolgozó osztály számára új, forradalmi lehetőségek nyíltak meg a királyság porbáuhíttásával és a Népköztársaság kikiáltásával.

A Népköztársaságban megvalósult a munkásosztály eszméi és szervezeti egysége. Szóval elvtárs szerint: „ahhoz, hogy a munkásosztály győzzön, egységes akaratnak kell lelkesíteni; — olyan egységes párt szükség van, amely a munkásosztály többségének bizalmát élvezi.” Az egységes párt meg is valósult: 1948 februárjában megalakult az új típusú, forradalmi Párt, a Román Munkáspárt. A munkásosztály lelkesedése magasra lobogott. Város és falu dolgozóit kötelezettségvállalással ünnepelték az egységesítést és gyűléseken fogadták meg, hogy folytatják a harcot az egységbontók, a jobboldali szociáldemokrácia, az imperializmus ellen. Megfogadták, hogy folytatják a harcot Marx—Engels—Lenin—Sztálin tanításai alapján a munkásosztály boldogulásáért, a szocialista társadalmi berendezkedésért.

Étől kezdve a munkásosztályt olyan Párt vezeti, amely a munkásosztály szervezett élcsapata, az osztály-szervezkedés csúcspontja. Ez a Párt a proletárium és a vele szövetséges dolgozóparasztság vezetője, az akarat-egység megnyilatkozója, amelyben

nem létezik frakciózás. Pártunk erősödik és a párttagság most folyó verifikálása megmutatja, hogy az új típusú Párt sorainak megtisztításával csak hatalmasabb, még erőteljesebbé válik.

A Román Munkáspárt Központi Bizottságának előterjesztésére 1948 június 11-én újabb forradalmi tett következett: A munkásosztály elűzte a kapitalistákat és a nép tulajdonává tette a legfontosabb termelőeszközöket. Megyénk területén több, mint hatvan gyár — üzem, vállalat — került a munkásosztály kezébe. Munkásigazgatók, a dolgozó nép fiatalok legjobbjait vezeték ettől kezdve a szocialista intézményeket. Ezzel párhuzamosan alakultak ki a kereskedelem szocialista intézményei. Az „Aradul”, a „Lantul”, a „Muresul”, a „Comcar” stb. mind a munkásosztály harcának mérföldköveként kezdtek dolgozni. Egymást követették a forradalmi reformok az 1948 márciusi választások után. Ez a választás a népi demokrácia erőinek minden elsöprő győzelmét hozta. A jogügyi reform üzemekből és falvainkból sok száz népbírói juttatást az igazságszolgáltatásba. Az igazság most már a népé és nem azoké, akik pénzzel vásárolták az „igazságot.” Megreformáltuk a közoktatást is. Megyénkben is, az összes iskolákba a dolgozó fiatal és ifányai jutnak és kikerültek onnan a kapitalisták, a zsírosparasztok csemetéi, akik csak azért tudtak előrehaladni, mert pénzzel vesztegették meg a kapitalizmus bizonyos ügyökeit.

A dolgozó osztály az 1949 évet tervezéssel kezdte. Az államosítás után megváltozott a dolgozókat magatartása a munka iránt. Majdnem minden üzemben felpeszdült a

szocialista versenyek szelleme. Munkás munkással, osztály osztállyal és termelőhely termelőhellyel verseng, hogy többet és jobbat nyújthasson a népnek — önmagának. Az 1949 évi Május 1 Hszteletere rendezett szocialista versenyben nálunk már több mint 1300 egyéni versenyző vett részt. Munkásokok tüntek ki a CFR főműhelyben, a „Vörös Lobogó”, a „December 30”, a Téba, a Fita, a „Victoria”, a „November 7” munkahelyein, valamint a többi üzemekben. Május 1 alkalmával megyénk 127 dolgozója kapta meg a „Munka-éremet” és 7 dolgozó a „Munka-érem” kitüntetését.

A munkairánti magatartás megváltozását bizonyítja, hogy az aradi „Polichrom” festékgyár dolgozóinak augusztus első felétől 1950 számlájára dolgoznak és hogy a „Vörös Lobogó” üzemben Tomka István elvtárs öntőcsapata augusztus 15-től ugyancsak az 1950 év teljesítménye javára önt; vagy, hogy a CFR kovácsműhely dolgozóinak augusztus 15-ig teljesítették a havi tervelőírányzatot. A Román Munkáspárt útmutatását és a Szovjetunió sztahanovistáinak nagyszerű példáját követve, a „December 30”, a Téba és a „Vörös Lobogó” gyárakban több munkás állt át a többgépes munkára. A „Vörös Lobogó” dolgozóinak válaszul a „Reaşa” és a „Partizani Rosu” munkásainak felhívására, augusztus 12-től magas színvonalú szocialista versenyt kezdenek vezetni. Augusztus 23 Hszteletere minden munkahelyen fokozott munka folyik és számos szocialista verseny felezi ki, hogy városunk munkássága továbbra is jelent a farsang-táromtól történt felszabadulás napja.

A Román Munkáspárt Politikai Irodájának Határozata a nemzetiségi kérdésben világosan megmutatja, hogy a népi demokrácia valóban minden dolgozó egyenlőségét biztosítja. Mi alkalmaszunk a marxi fételt, hogy „nem lehet szabad az a nép, amely más népet, vagy népeket elnyom”. Ot év óta az együttélő népek teljes jogegyenlőségben élnek a román néppel és együtt teszen folyik nemzetiségre való különbség nélkül a dolgozó harca a szovinizmus, a fajgyűlölet minden megnyilvánulása ellen.

Fejlődésünk újabb szakaszát jelenti, hogy 1949 folyamán beiktatuk az ideiglenes bizottságokat, a néphatalom helyi szervét. Ezek a szervek a proletárdiktatura képviselői és a munkás nép fiaiból alakultak, a munkás népet dolgoznak.

Minden vonalon érvényesül a munkásosztály és dolgozóparasztság szövetsége. Hatalmas fejlődést mutathatunk fel a földművelés terén is. Pártunk Központi Bizottsága megmutatja az utat, megjelölte a feladatokat a mezőgazdaság szocialista átalakításával kapcsolatban.

A földesuri osztály felszámolásával megyénkben 17 állami gazdaság működik és már első példával a mezőgazdasági kampányok során. A mezőgazdaság a szocialista szektora mellett, megyénk szegény- és középparasztnak megsegítésén dolgoznak a mezőgazdasági gép- és traktorállomások ugyancsak a mezőgazdaság szocialista szektorában. Az öntudatra ébredt dolgozóparasztság mindinkább megérti, hogy a szegénységől való megszabadulás egyetlen útja a kollektív gazdálkodás. Ennek jegyében alakult meg az aradmegyei Zabranai községben az „Új út” néven működő kollektív gazdaság.

A számos siker, amelyet az elmúlt 5 év alatt városban és falun elértünk, kitartó harc eredménye, amelyet az osztályellenességgel szemben vívtunk. „Az osztályharc a kapitalizmusból a szocializmusba történő átmenetnél kiemelkedik” — mondja Lenin. És tényleg: az 1944 augusztus 23-tól megtett út magánviseli e megállapítás igazságának minden ismervét.

A szocializmus építése számos feladatot tűz a munkásosztály és vele harci szövetségben lévő dolgozóparasztság elé. Ezeket a feladatokat augusztus 23 ötéztendős évfordulójának napján világosan át kell tekinteni:

a) Ki kell szélesíteni a szocialista versenyeket. A „Vörös Lobogó” munkásainak példáját a többi üzemek dolgozóinak is át kell venniük. Minden tudásunkat Állami Tervünk sikeres teljesítésére kell fordítanunk.

b) Harcolni kell a falvak dolgozóparasztnak felvilágosításáért. Meg kell mutatnunk, hogy számukra az egyedüli út a mezőgazdaság szocialista átalakítása.

c) Erősíteni kell és támogatni kell az ideiglenes bizottságokat, hogy minden ténykedésükben a dolgozó nép érdekeit szolgálják.

d) Fokozni kell eberségünket. Kíméletlenül le kell suttanunk a dolgozókat összes ellenségeire. Le kell lépelnünk az imperialisták minden mesterkedésére.

e) Gondoljunk szeretettel a Szovjetunióra, a szovjet népre és tisztezzük vezetőjére, Sztálin elvtársra, a béke nagy támaszára és a dolgozókat tanítómesterére.

Augusztus 23 ötéztendős évfordulója acélozza meg akaratunkat és fogadalmat kell tennünk ezen a napon, hogy továbbvísszük a szocializmus építésének szervezkedését.

Augusztus 23 kultur-műsora

Az Eminescu-parkban az UTM és a pionérok kultúrcsoportjai adnak művészi műsort.

A Marosparton katonai fúvószenekar és egy zenekar játszik.

Délután fél 5 órai kezdettel a következő kulturális megnyilvánulások lesznek:

A „November 7” munkásklub termében a CFR és a „Fierarul” kultúrcsoportjai adnak művészi műsort.

A „December 30” munkásklub termében a „December 30” művészcsoportha és az Állami Színház tagjai adnak művészi műsort.

A Kultúrpalotában a Hadsereg együttese.

A Mosóczi-telepi Népi Atheneumban a Villanygyár és a Téba.

A mikelakai Népi Atheneumban

a CAM és a Ruházati szakszervezet.

A mikelakai mozi táncpélya megnyitása.

A gáji Népi Atheneumban a „November 7” és a PTT.

Az „Elena Pavel” Népi Atheneumban a „Vörös Lobogó”, Textilszindikátus és a „Victoria” csoportjai.

A Dragasani Népi Atheneumban (a volt Münich-féle helyiségben) az „Aradul”, „Lantul”, „Muresul” és a Bőrösök csoportjai.

A Nicolae Balcescu Népi Atheneumban a „Solidaritatea”, a közalkalmazottak és a művészszakszervezet csoportjai.

A pernyávi „Pushin” Népi Atheneumban a FITA, a Cukorgyár és a grafikai szakszervezet csoportjai.

Az újaradi Népi Atheneumban a fások és építőipariak csoportjai.

Az Államosított Cukorgyár

dolgozó tömegeink jobb ellátása szolgálatában növeli termelését az Állami Terv keretében, a dolgozók életszínvonalának emelése érdekében

Az aradi „Vörös Lobogó” vagongyár

dolgozó elvtársi üdvözléssel küldik Népköztársaságunk összes dolgozóinak, a felszabadulás nagy ünnepe: augusztus 23 alkalmából; sok sikert kívánva a szocializmus építő Állami Terv végrehajtásához és teljesítéséhez

Éljen a hős Szovjet Hadsereg, a népek felszabadítója a német fasiszta imperializmus igája alól!

Vérben és szenvedésben született meg a győzelem

A Vörös Hadsereg egységei lobogtatták meg felettünk a szabadság vörös zászlaját

Visszapillantás azokra az eseményekre, amelyek a második világháborúban a hitler-fasizmus fegyveres erejének letiprásához vezettek

Augusztus 23 történelmi évfordulójáról megemlékezni annyit jelent, hogy elsősorban azokról emlékezünk meg, akik bennünket a hitlerizmus járma alól felszabadítottak. Ha augusztus 23 jelentőségéről beszélünk, akkor mindenképp azokról a szovjet katonákról, szovjet munkásokról és kolhozparasztokról kell szólnunk, akik példátlan hősiességgel áldozták életüket a hitleri szörnyeteg leküzdéséért, a népek felszabadításáért és így a mi felszabadításunkért is. Soha, egyetlen pillanatra sem feledhetjük el a tény, hogy bennünket a hős Szovjet Hadsereg, a világ első szocialista országának hadserege szabadított fel. Ez a csodálatos hadsereg, amelyet a nagy Sztálin vezetett győzelemre, szétzúzta a kizsákmányoló imperializmus legveszedelmesebb fegyveres gépezetét. De a szovjet katonák hőstettei csak úgy váltak lehetségessé, hogy a Szocializmus Ország, a legyőzhetetlen

szovjet nép megbonthatatlan egységben, nagyszerű teljesítménnyel gondoskodott arról, hogy a hőstettek győzelemmé válhassanak.

Ezért, amikor ötvenedik évfordulóját ünnepeljük annak, hogy felszabadultunk a hitlerizmus és ugyanakkor általában a kapitalista-imperializmus elnyomása alól — vissza kell pillantanunk azokra az eseményekre, amelyek a második világháborúban a hitler-fasizmus fegyveres erejének letiprásához vezettek. A mi felszabadításunk, az emberiségnek a fasizmus ragadozó fenevadjától történt megszabadítása 1941 június 22-én kezdődött, amikor a hitleri hordák és a náci-fasizmus lakájai által vágóhídra vitt csatlóshadak megrohanták a Szovjetuniót. Ott, a szovjetek országának földjén örlődött fel, vérzett el és kapta a halálos csapásokat a fenevad, amely éveken keresztül vérünket szívtá!

A Vörös Hadsereg a Szocialista Haza becsületét és szabadságát védte

Hatalmas erővel, álnok ravasz-sággal végrehajtott alapos előkészületek után rohanták meg a hitleri seregek 1941 június 22-én a Szovjetuniót. A háború első négy hónapjában az ellenség elfoglalta Ukrajna, Bjeloruszia, Moldova, Litvánia, Lettország és Esztország nagyrészét. Elfoglaltak még egész sor más vidéket és körzetet; behatoltak a Donyec-medencébe; Leningrádot és Moszkvát fenyegették. A véreskezű hitler-hóhérok nem volt könnyű munkájuk.

A Szovjet Hadsereg a Szocialista Haza becsületét és szabadságát védve, az első perctől kezdve súlyos csapásokat mért a támadókra. A hitler-hordák „győzelmeinek” első négy hónapjában a hódításra indult rabló-hadsereg több mint 4 és félmillió embert vesztett halottakban, sebesültekben és foglyokban!

Ugyanebben az időszakban a Szovjet Hadsereg vesztesége 350 ezer halott, 378 ezer eltűnt és 1 millió 20 ezer sebesült volt.

Mialatt tehát a göbbelsi hazugságyár német győzelmeket kürtölt világgá, azalatt a valóságban a hitler-fasizmus elvesztette a háborút. A Nagy Októberi Forradalom 24 esztendő évfordulója alkalmából Sztálin elvtárs által 1941 nov. 6-án Moszkva szovjet képviselői, a főváros párt- és társadalmi szervezeteinek küldöttei elé terjesztett jelentésében megállapította:

„...A német fasiszta hódítók arra számítottak, hogy másképp — két hónap alatt „végezzék” a Szovjetunióval és hogy ilyen rövid idő alatt eljuttak az Uralig. Meg kell mondani, hogy a németek nem titkolták tervüket, amely a „villámgyőzelemre” vonatkozott. Ellenkezőleg, min-

den úton hirtverést végeztek éről. A tények mégis megmutatták a „villámterv” teljes megcsondultságát, alaptalanságát. Most ezt a tébolyodott tervet véglegesen meghiúsított-nak tekinthetjük!”

Sztálin a továbbiakban rámutatott a „villámháború” csődjének és

ugyanakkor a Szovjet Hadsereg átmeneti, kezdeti sikertelenségeinek okaira. Éles politikai elemzéssel mutatta meg, hogy mi az úgynevezett nemzeti szocializmus és kijelentette: „A német imperializmus és hadseregének bukása elkerülhetetlen!”

A második front hiánya miatt a szovjet nép viselte a háború egész súlyát

Ekkor már nyilvánvaló volt: a hitleri örület elvesztette a háborút, bár Sztálin beszédében világosan megmutatta, hogy a második front hiánya miatt a háború egész súlyát a Vörös Hadseregnek és a szovjet népeknek kell viselnie.

Sztálin megjelölte úgy a fegyveres erő, mint az egész Szovjetunió feladatait. A szovjet nép pedig harc-téren és munkahelyeken egyaránt egyemberként teljesítette a megjelölt feladatokat.

Igy történhetett meg, hogy 1942 február 23-án Sztálin elvtárs, mint a Honvédelem Népbiztosa, 55-ös számú napiparancsában közölte: „Megtört a német katonai fölény, megszűnt elsőrendű szerepet játszani az a melléktényező, hogy a Szovjetuniót meglepetésszerűen érte a támadás és a háborúnak ebben a szakaszában már a frontmögötti ország életképessége, a hadsereg erkölcsi ereje, a hadosztályok száma és minősége, a hadfelszerelés, a szervezési és vezelési képesség érvényesült!”

Már minden vonalon győztek a Vörös Hadsereg csapatai és megtörtént a németek első visszadobása nyugat felé. Óriási veszteségeket szenvedtek a támadók, de Sztálin elvtárs figyelmeztetett: „rövidlátás lenne azt hinni, hogy végeztünk a német hadsereggel, viszont a kezdeményezést már a kezünkbe vetjük!” És itt Sztálin elvtárs a tudományos szocializmus tanítását alkalmazta a háborús helyzet kiértékelésére.

Felhívta a figyelmet, hogy az ellenség vereségének kibontakozásában a háború csak kiéle-

ződik, a támadó mind vadabbá válik. Vagyis érvényesült az osztályharc törvényszerűsége: az elnyomó felett aratott minden győzelemmel az osztályharc is mindjobban kiéleződik.

Am a Vörös Hadsereg legnagyobb ereje az volt, hogy nem hódító, hanem honvédő háborút folytatott. Olyan háborút, amelyről Lenin megállapította, hogy jogos. A Szovjet Haza minden ereje a történelemben soha nem látott lendületbe jött és olyan megvalósításokat művelt, amilyenekre csak a szabad emberek képesek.

A frontmögötti országban hősi munkát folyt és a támadók frontja mögött mind hatalmasabb arányokat öltött a partizánmozgalom. Az egész szovjet nép minden erejével tépte, tiporta az ellenséget és 1942 május elsején Sztálin elvtárs

130-as számú napiparancsa közölte: A Vörös Hadsereg minden szükségességgel rendelkezik a magasztos cél megvalósításához!”

Ez a magasztos cél a szovjet föld felszabadítása, a német fasiszta hadsereg szétzúzása. Sztálin elvtárs ebben a napiparancsban a Szovjetunió elleni támadás 10 hónapos időszakával foglalkozott és megállapította, hogy a német fasiszta, valamint vele szövetséges hadseregek óriási mértékben gyengültek, 1942 telén kénytelenek voltak felhasználni a tavaszi készleteket. Szeretefoszlott a német verhetlenségről szóló szóbeszéd. „A nagy Lenin legyőzhetetlen zászlója alatt előre a győzelem felé!” — így zárult Sztálin elvtárs napiparancsa.

(Folyt. a 4. oldalon)

A ROMÁN MUNKÁSPÁRT ARADMEGYEI BIZOTTSÁGA

hétfőn, augusztus 22-én délután 5 órakor

naggyűlést

rendez a KULTURPALOTÁBAN országunknak a Szovjet Hadsereg által a német fasiszta imperialisták igája alól történt felszabadításának ötvenedik évfordulója alkalmából!

Beszédet mond:

BALOGH LAJOS elvtárs,
a R. M. P. Aradmegyei Bizottságának titkára
A beszéd után művészi műsor következik.

A „December 30”

államosított textilüzem munkásai, tehnikusai és tisztviselői a termelés növeléséért, az Állami Terv telteljesítéséért dolgoznak!

Éljen szeretett hazánk: A ROMÁN NÉPKÖZTÁRSASÁG!

(Folytatás a 3-ik oldalról)

A Vörös Hadsereg kezébe ragadta a kezdeményezést

Közben a Szovjetunió részéről főbbiben hangsúlyozták, mit jelent a második front hiánya. Cassidy, az Associated Press moszkvai levelezőjének hozzáintézett kérdésére válaszolva Sztálin elvtárs nyíltan rámutatott a második front fontosságára. De

a második frontnak Churchill és klikkje, valamint az amerikai imperiálista bandák által történt szabotálás nem akadályozhatta a Szociálisták Országá erejének teljes kibontakozását.

Sztálin elvtárs 1942 november hatodikán a Nagy Szociálista Októberi Forradalom évfordulóján ismét jelentést terjesztett elő: „Most már kétségtelen: üzemünk, kolhozaink és szovházaink kielégítően dolgoznak” — mondotta. Közölte, hogy az ipari bázisokat, — a háborús és békeipar vonatkozásában egyaránt, — keletre költöztették, teljesen elrendezték.

„Csak a mi Szovjet Országunk, csak a mi Vörös Hadseregünk képes ilyen nyomásnak ellentállni és győzni!”

Itt Sztálin elvtárs részletes elemzését adta, mit jelent a második front hiánya. Az első világháborúban a német hadsereg 220 hadosztályából 85 állott orosz fronton, 37 osztrák-magyar, két bolgár és három török hadosztályal együtt. Ez összesen 127 hadosztály volt, a többi a nyugati fronton küzdött. A második világháborúban a németek 256 hadosztályt állítottak fegyverbe, ebből 179 hadosztályt összpontosítottak a szovjet frontra, 22 román, 14 finn, 10 olasz, 13 magyar, 1 szlovák és egy spanyol hadosztályal együtt.

Vagyis a második világháborúban kétszer annyi ellenség támadt ezen a fronton, mint az első világháborúban. Sztálin elvtárs ezeket mondotta: „Azt hiszem, hogy egyetlen más ország és egyetlen más hadsereg sem tudott volna ellentállni a német fasizták és szövetségeseik veszett bandái támadásainak! Csak a mi Szovjet Országunk és csak a mi Vörös Hadseregünk képes ilyen nyomásnak ellentállni — és nemcsak ellentállni, de győzni is!”

Az pedig, hogy ez mennyire igaz, a Honvédelmi Népbiztosság 345. számú napiparancsa bizonyította november hetedikén. A napiparancs megállapította, hogy az ellenséget Sztálingrádnál megállították.

De a támadók sok tízezer emberrel kitévő veszteségük ellenére, utolsó erejük megfeszítésével, újabb hadosztályokat dobtak harcba.

„A szovjet-német hadszíntéren a harcok mind hevesebbé válnak és a harcok eredményétől függ a Szovjet Állam sorsa, a Szovjet Haza szabadsága és függetlensége.

Ugyanakkor hangsúlyozta a napiparancs, hogy a Vörös Hadsereg viseli a háború egész terhét, ám az ellenség erői kimerülőben vannak

Ami a mezőgazdaságot illeti a termőterület kiterjesztésével és azazal, hogy a keleti részekben növelték az őszi vetést, —

most már teljes erővel folyik a munka üzemekben, kolhozokban és szovházokban egyaránt.

A hadműveletekkel foglalkozva egy év tapasztalatai alapján Sztálin elvtárs megállapította, hogy a szovjet-német hadszíntér eseményei két időszakra oszthatók. Az első időszak, alapjában véve a téli időszak, amelynek során

a Vörös Hadsereg visszaverve a németek Moszkva elleni támadását, kezébe ragadta a kezdeményezést, támadásba ment át és négy hónap alatt helyenként több mint 400 kilométerrel vettette vissza a támadókat.

A második időszak a nyári periódus, amelynek során a német fasiszta csapatok felhasználva a második európai front hiányát, minden szabad tartalékukat összeszedték, délnyugati irányban áttörték a

frontot és öt hónap alatt helyenként 500 kilométeres előnyomulást tettek ezen a frontszakaszon. Ami a Vörös Hadsereg kezdeményezését illeti, Sztálin elvtárs megállapította: *„Bebizonyosodott, hogy a Vörös Hadsereg nemcsak ellenállásra, de támadásra is képes és bebizonyosodtak a német hadsereg gyöngéi. A második periódus azt bizonyította, hogy a németek egyetlen frontszakaszon képesek még támadni, de már teljesen elvesztették a háború első hónapjaiban tanusított támadó erejüket.”*

Ebben a jelentésben Sztálin elvtárs világosan megmutatta, hogy a német támadók a délnyugati irányú támadással a Moszkva alatt tanúsított gyengeségüket akarták „helyrebiteni”. Délnyugaton áttörve, keletről próbálták megkerülni Moszkvát, elvágni a Volga vidéktől és az Uraltól, hogy így kényszerítsék térdre a tél beállta előtt a Szovjetunió fővárosát.

és lehetőségeik határaihoz közelednek.

A Vörös Hadsereg a háború során több, mint 8 millió ellenséges katonát és tisztet vont ki a háborúból. A fasiszta

hadsereg sokkal gyengébb, mint 1941 nyarán és őszen volt és mindebből megállapította: Meg tudjuk és meg is tisztítjuk a szovjet földet a hitlerista szennytól!”

Sztálingrád!

Igy is történt. Már 1943 január 25-én külön napiparancs jelent meg a Vörös Hadsereg kéthónapos győzelmes offenzívájáról.

A Szovjetunió fegyveres erői széles fronton áttörték a német fasiszta csapatok deffenzív állásait, 102 hadosztályt megsemmisítettek, több mint 200 ezer embert fogtak el, 13 ezer ágyút és rengeteg hadianyagot zsákmányoltak, miközben 400 kilométert nyomultak előre.

A Vörös Hadsereg offenzívája ekkor még folytatódott. Újabb napiparancs, amely 1943 február másodikáról kelt. Sztálin, a hadsereg legfőbb parancsnokának

szerekcsekívánatait fejtegette ki Rokoszovszkij vezérrezdesnek és Voronov tábornagynak a Sztálingrádnál körülvett ellenséges haderők teljes felszámolása alkalmából.

Ez volt a sztálingrádi győzelem és Sztálin elvtárs 1943 február 23-án a Vörös Hadsereg fennállásának 25 éves évfordulója alkalmával a mindjobban kibontakozó győzelem jegyében ismertette 20 hónap harcainak eredményeit. Ez az áttekintés arról szólott, hogy Sztálingrádnál is a kezdeményezést a Vörös Hadsereg ragadta kezébe. Amint ez a napiparancs megállapította:

„E pillanatban a Vörös Hadsereg, a tél nehéz körülményei közepette, 1500 kilométeres fronton teljes offenzívá-

ban működik és csaknem mindenütt sikereket ér el.”

Valóban, Leningrád mellett (észaikon), a központi fronton, a Har kov felé vezető úton, a Donec-medencében, Rosztovnál, az Azovi- és Fekete-tenger partjain a Vörös

Megingott a német hadigépezet

Ezeket a kemény harcokat is állta a Vörös Hadsereg. Amikor 1943 május elsején Sztálin a Szovjetunió fegyveres erőinek főparancsnoka kiadta 195-ös száma napiparancsát,

már megállapíthatta, hogy a német hadigépezet megingott, megváltozott a világháború menete és megváltoztak a hitleri Németország feletti győzelem feltételei.

A németek siránkoztak. Azzal kezdtek „dicsekedni”, hogy itt, vagy ott sikerült kikerülniök a körülvétel. „Totális mozgósítással” kísérleteztek. Az európai sajtó békéről fecsegett.

A szovjet nép pedig négy hónap alatt 7 milliárd rubelt adott a Vörös Hadsereg háborús alapjára.

Azután 1943 június 24-én újabb győzelem következett. Július 5-én a fasiszták nagy páncélos és gyalogsági erővel, hatalmas légi erő bedobással Oriol-Kursz és Bjelgorod-Kursz irányban offenzívát kíséreltek meg.

A támadás nem volt megkezdés, a Vörös Hadsereg szét

Hadsereg csapást, csapásra mért a hitler-hordákra.

Három hónap alatt a Vörös Hadsereg felszabadította Voronezs és Sztálingrád vidékének területeit és más nagy területeket, valamint Rosztov, Har kov és Kursz vidékét csaknem teljesen. Megkezdődött az ellenség tömeges kiűzése a Szovjetek Országából. Megváltozott az erőviszony: minél jobban kimerült a fasiszta horda, annál jobban erősödött a szovjet haderő. A szovjet dolgozók a front mögött teremtették meg a második frontot.

Nagyszerű csodákat műveltek. Ki egyensúlyozták a tank és repülőgép fölényt, amelyet az Európa feletti uralom jelentett Németországnak. Közben a Vörös Hadsereg felbecsülhetetlen veszteségeket okozott a fasiszta támadók hadigépezetének:

1942—43 telén a támadó hitlerhordák három hónap alatt 7000 tankot, 4000 repülőgépet, 17.000 ágyút és rengeteg egyéb hadianyagot vesztettek.

Az emberanyag fölénye is eltűnt. A Vörös Hadsereg a deffenzív és offenzív harcokban 9 millió fasiszta német tisztet és közlegényt vont ki a harcból és

ebből 4 millió ember volt a halott.

A frontra dobott román, olasz és magyar hadseregeket teljesen szétzúzták. Csak az utolsó három hónap alatt a Vörös Hadsereg 700 ezer ellenséget pusztított el és 300 ezer ellenséges katonát fogott el. De felhangzott Sztálin szava: *Nem végeztünk még hitlerékkel! Kemény harcok várnak még ránk.*

zuzka és nyomban támadásba ment át. Mindezen a fasisztákat valóságos elűzéstették, előnyomult a szovjet arcvonal. A hitler-hordák július 5 és 23 között itt 70 ezer halottat, 2900 tankot, 1039 ágyút, 1392 repülőgépet és több, mint 5000 tehergépkocsit vesztettek. A Vörös Hadsereg 15—25 kilométert nyomult előre.

A Nagy Októberi Szociálista Forradalom 25 évfordulóját 1943-ban a teljes kibontakozásban lévő győzelem jegyében ünnepelték. Sztálin elvtárs ez alkalommal tett jelentésében megállapította:

Egy év alatt a németek 4 millió embert vesztettek a szovjet fronton, ebből legalább 1 millió 800 ezer ember elpusztult. Az év német veszteségmérlege még 14.000 repülőgépet, 25.000 tankot és legalább 40 ezer ágyút mutatott.

Jellemző, hogy ekkor már az eddigi 240 fasiszta hadosztály he-

(Folytatás a 8-ik oldalán)

Éljen a román dolgozó nép és az együttlakó nemzetiségek dolgozóinak egysége a munkában és a harcban. Keményebb harcra a sovinizmus és nacionalizmus — az angol-amerikai imperializmus mérgezett fegyvere ellen!

Pártélet

A pártoktatás terén meg kell valósítani a minőségi munkát

Nem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy a párttagság verifikálása nem csupán a munkásosztály életpatánának sorait tisztítja meg az oda nem való elemektől, hanem áttekintést jelent az egész pártmunka felett. Nincs olyan része, olyan munkaköre, a Párt tevékenységének, hogy ne kellene tanulmányokat leszárnani a verifikálási munka tapasztalataiból. A párttagság felülvizsgálata igazi iskola, amelynek tanításai alapján világosan meg kell ismernünk az elért eredményeket és természetesen a hiányosságokat, fogyatékosokat is. Az aradi és megyei párttagok eddigi verifikálása azt bizonyította, hogy a dolgozók növekvő önbudata mind szorosabban zárja az életpatán sorait, — ugyanakkor azonban tanulmányként megállapítható, hogy az eddigieknél sokkal nagyobb figyelmet kell fordítanunk az ideológiai színvonal emelésére, a politikai nevelés fejlesztésére. Ez azt jelenti, hogy a pártoktatás terén sürgősen meg kell valósítani a minőségi munkát. Elsősorban az alsófokú párt oktatásra, az esti tanfolyamokra vonatkozik ez. Városban és falun egyaránt, — de hangsúlyozottabban a falusi esti tanfolyamoknál, — közelebb kell vinni az értékes oktatási anyagot a dolgozókhoz. Vonzóvá, a munka embereinek érdeklődését éberre foglalkoztatóvá kell tennünk az esti tanfolyamokat, fokozva a tanulásra mozgósító felvilágosító munkát.

A verifikálási munka legfontosabb tanulsága a pártoktatás szempontjából az, hogy: 1. meg kell javítani úgy a tanulók, mint az előadók társadalmi összetételét; 2. komoly politikai munkát kell végezni a tanulásra történő mozgósításnál; 3. teljesen népszerűvé, kedvelté kell tenni az előadások nyelvezetét. A párttagság felülvizsgálata során számos helyen megállapítható volt, hogy a pártoktatás sokszor gépiesen működött. Szervezés, előkészítés és az anyag előadása tekintetében egyaránt. Nem érvényesült kellő gondosság, megfelelő agitációs munka és politikai kiválasztás. Ennek következményeit pontosan megfigyelhettük néhány aradi pártkörzetnél, amikor a párttagokat felülvizsgálta a verifikáló albizottság.

Jellegzetes példa erre a harmadik pártkörzet, amely pártzászlót nyert. Mégis, ebben a pártkörzetben, a párt munkára vonatkozó kérdésekre csaknem kizárólag ilyen válaszok hangzottak el: „Újságot árusítottam... párt órszágon vettem részt... rendszeresen látogattam az alapszerv üléseit... pontosan fizettem a párttagságot... Ugyanis jóformán ebből állott az alapszervezet tagjainak tevékenysége és ez kiderült az ajánlások során is. Pedig ez azt jelenti, hogy a pártmunka gépies jellegű volt. Nem mintha ezek a tevékenységek kevésbé fontosak lennének a pártmunka szempontjából. Viszont nagyon kevésbé érvényesült Pártunk szervezeti szabályzatának előírása: „Minden párttag kötelessége, hogy állandóan emelje politikai színvonalát és előkészítse

Marx, Engels, Lenin és Sztálin tanításainak alapelveit.

De még a felsorolt tevékenységekkel kapcsolatosan is megállapítható, hogy nagyon sok esetben nem meggyőződésből és nem meggyőzéssel történt például a párt-sajtó terjesztése. Csak példaképp említjük azt a gyakori tény, amely különösen a negyedik pártkörzetben fordult elő, — amikor az újságárusítást bizonyos párttagok úgy értelmezték, hogy átvették a meghatározott példányszámot, hazavitték és — saját zsebükből kifizették. Ez a politikai színvonal hiányát jelenti.

Más szempontból, az első pártkörzetnél az volt a helyzet, hogy az elvtársak számára nem volt eléggé érthető az esti tanfolyamok előadása. Ezért hiányzott az érdeklődés. A második pártkörzetnél szintén mutatkoztak gyengeségek az esti tanfolyamoknál. Már maga a tény komoly fogyatékoságot mutat, hogy a legutóbbi tanfolyamra beiratkozott 40 elvtárs közül csak 10 végezte el a kurzust. A pártkörzet nem fordított kellő figyelmet erre a fontos munkára; ezen kívül befolyásolta az esti tanfolyam menetét az is, hogy a „Vörös Lobogó” különböző váltásokban dolgozó munkásai tartkoztak be és szabadidejüket nem tudták összeegyeztetni. Megmaradva a „Vörös Lobogó” tanulságainál megállapíthatjuk, hogy a verifikálás során kiderült: a zűr villanyszerelői jó szakemberek, öntudatos munkások, — j ez tünt ki az ajánlásokból is, — de nincs megfelelő politikai színvonaluk. Mindennek ellenére a második pártkörzetben esti tanfolyamot végzett 10 elvtársnál kétségtelenül megállapítható a politikai színvonal emelkedése.

A Pártunk megyei szervezetében működő pártoktatásügyi bizottság már alaposan foglalkozik a tanulságok gyakorlati alkalmazásával, a nevelőmunka átszervezésével. A verifikálás tanulságait kiértékeltek. Annak a tanulságnak nyomán, hogy az előadók és az esti tanfolyam hallgatóságának összetételét társadalmi szempontból nem megfelelő, most már sokkal nagyobb figyelmet szentelnek a kiválasztásnál a társadalmi szempontoknak. Már a legutóbbi esti tanfolyamnál érvényesült is ez a szempont. A most befejezett 16 tanfolyam

409 résztvevőjét sokkal alaposabb politikai munkával válogatták ki és jó eredménynek számít, hogy 53 hallgató kitűnt a tanulásban. Török Anna (Teba), Lenkei Károly (Cukorgyár), Puica Petru és Rosu Nicolae (RIMA), Kis István (Cukorgyár), Kádár Mária (Teba) jól dolgoztak. Török Anna és Lenkei Károly már a most következő esti tanfolyamon előadóként szerepelnek. Ami az előadókat illeti, túlsok volt a múltban az olyan nem munkás előadó, aki nem tudta hozzáférhetővé tenni az anyagot. Így nem is kelthetett érdeklődést a hallgatóságban. Természetesen nem jelenti ez azt, hogy a megfelelő értelmiségi előadók munkáját nem érték ki kellőképpen a megyei pártszervezet pártoktatási bizottsága. Működnek olyan értelmiségi előadók, mint például Schreiber László elvtárs, akinek a második körzetben tartott előadásaira a Cukorgyárból, vagy az „Aradu” Állami Áruházból jöttek hallgatók. Kitértek munkás előadók is: Laskai György (Teba), Nedolu Dumitru a „December 30” volt munkása, Bulic Stefan („Victoria”), Rodas Aladár („Vörös Lobogó”), Baiu Sigmund (CFR) elismerésemellett munkát végeztek.

Vidéken, falusi viszonylatban talán még nagyobb feladatok állnak a pártoktatás átszervezése előtt. Mindenesetre a megyei pártoktatásügyi bizottság kiértékelte ezeket a feladatokat is és ennek megfelelően kezdődnek meg októberben a február óta szünetelő falusi esti tanfolyamok. A falusi dolgozó tömegek nevelésére más téren is fokozott gondot fordítanak. Megkezdik azt az előadássorozatot, amely a Szovjetunió szocialista mezőgazdaságát népszerűsíti. A megyei pártoktatásügyi bizottság gondoskodik arról, hogy a kimeríthetetlen tapasztalatok, a tudományos irányítással végzett mezőgazdasági munka rengeteg értékes tanulsága eljusson dolgozóparasztságunkhoz. Hatalmas az érdeklődés a világ

legfejlettebb mezőgazdasága iránt a falu dolgozó tömegeiben és ezt igyekeznek kielégíteni a pártoktatásügyi munka az új, népszerű falusi tanfolyamokkal.

A politikai tanulságok gyakorlati felhasználása megmutatja hatását a pártoktatás további fokozatainál is. Átszervezik a Párt-történet tanulmányozását. Csak a párt- és szakszervezeti munkában felelős állást betöltő elvtársak végzik ezentúl szervezeten a Párt-történet tanulmányozását. Ahhoz, hogy valaki a döntőleges Bolsevik Párt történetét tanulmányozza, már bizonyos politikai felkészültség, ideológiai színvonal szükséges. Igazi, elmélyülő tanulmányozást nem végezhetnek olyanok, akiknél ez hiányzik. Természetesen, nem szervezett módon, bárki tanulmányozhatja a Párt-történetet.

Ami a következő pártoktatási fokozatot, a középfokú káderiskolát illeti, ezen a téren a közel-múltban befejeződött tanfolyam valóban komoly, jó eredményeket hozott. Munkamódszerben, szervezésben, összeválogatásban egyaránt nagyot fejlődött a középfokú káderiskola munkája, s ez az eredményekben nyert kifejezést. Az értékes gyakorlati tapasztalatok alapján továbbfejlesztik a minőségi munkát és alkalmazzák a parasztiskoláknál is. Szintén figyelmet fordít a megyei pártoktatásügyi bizottság a párt-sajtó dolgozóinak politikai és ideológiai fejlesztésére. Mindkét aradi pártlap szerkesztőségei szervezeten tanulmányozzák a Párt-történetet és a párttagok — a lapvállalat többi párttag dolgozóival együtt, — pártoktatási tanfolyamon vesznek részt.

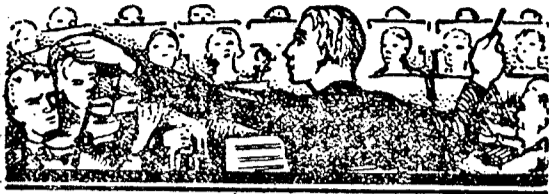
A szocializmus építésénél a természetesen is egyre fokozódó figyelmet szentelünk a minőségnek — hatványozott mértékben érvényes tehát ez a pártmunka tekintetében. A verifikálási munka legértékesebb tapasztalatai között is első helyen áll az a tanulság, hogy a párttag politikai színvonalát, ideológiai felkészültségét sürgősen és nagy gondnal meg kell javítanunk megyénkben. A pártmunka minőségi tevékenységre történő átértékelődésénél pedig elsősorban a pártoktatásra vár a feladat, hogy a dolgozó tömegek állandóan erősödő osztályöntudatát a politikai felkészültség, az ideológiai tudás minőségi tényezőjével sokszorozza meg. Emelkedett politikai tudással, Marx, Engels, Lenin és Sztálin tanításaival felfegyverkezve, meggyorsítjuk a szocializmus építéséért folytatott küzdelmünk győzelmét!

Államosított

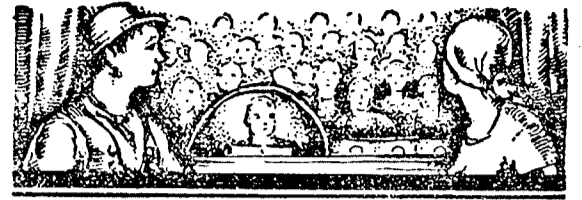
„DÓZSA GYÖRGY” BUTORGYÁR

(volt Lengyel)

ARAD, Köztársaság-utja 82 sz.

Művelődés

Augusztus 23-án a kulturmunka is felszabadult

Augusztus 23. számunkra a kultúra felszabadítását is jelenti: a fasiszta uralom szétzúzásával megtört a kiváltságosok kultúrnyomása is és megindult a művelődés új fejlődése. Kultúrforradalmunk, a munkásosztály élcsapata Pártjának vezetésével és irányításával nagyszervű eredményeket hozott és átalakítja város és falu életét.

A hatalmas kultúrfejlődés akkor mérhető fel, ha figyelembe vesszük, hogy a multban az elnyomók államhatalma teljesen kizárta a széles népi tömegeket a kultúrából. Viszont amint erősödött a néphatalom, úgy vált mindinkább szeretetteljes gondoskodás tárgyává a tömegek kultúrelvételének fejlesztése. Népköztársaságunk kormánya hatalmas összegeket fordít célra és az Alami Teret is magában foglalja a kultúrmegevalósításokat.

Ha Arad vonatkozásában

csak futólag megvizsgáljuk az 1944 augusztus 23. óta megtett utat, már is kibontakoznak a fejlődés körvonalai.

Arad legnagyobb nehézipari üzemében, a „Vörös Lobogó” gyárban komoly kulturmunka folyik.

Nagy János kultúrfelelős sok odaadással dolgozik; a táncsoport vezetője Olga Strucicova résztvesz a termelésben és a napi munka után délután 2-6 óráig folytatja a próbákat. Két új táncot tanulnak: a constantai és galsai „rara” nevezetű román népi táncot. Hasonló igyekezettel próbál az énekkar és a színjátszócsoporthoz is.

A „Vörös Lobogó” kulturmunkájának igazi fejlődése azonban csak ezután kezdődik. A gyártelep mögött, a városi kert szélén rövidesen megnyílik az üzem korszerűen berendezett, tágas, több helyiségből álló kultúrháza.

A gyár dolgozói erre a célra a rommábombázott gyermekmenhely épületét kapták meg, és az építőmunka már hetek óta folyik. A gyár dolgozói önkéntes munkával segítenek.

A „December 30” gyárban is nagy figyelmet szentelnek a kultúr-

munkának. Csak a fonódában 27 tagú levelezőkollektíva működik. A munkások közül tizen foglalkoznak rendszeresen irodalmi tevékenységgel és

állandóan résztvesznek az írói kör működésében.

Barabás Géza, Horváth Mihály, Láda Ilona, Lakatos Mária, Harmath Lajos, Buza Juliána, Nagy Margit, Buza Gábor, Balassa Szilárd, Szabó Olga, Jakó Florika, Hanga Vasile, Rotter László írnak verseket, többen novelláírással is foglalkoznak.

Országos irodalmi pályázaton a gyár dolgozói közül 1. sz. helyezést nyerték részük pályamunkával. Más vonatkozásban is élénk a gyár kultúrelve, a kultúrsoportban 120 dolgozó tevékenykedik.

Román, magyar, német táncsoport működik Simén Margit vezetésével. Fúvószenekar, 40 tagú dalárda és 2 színjátszó csoport áll a munkáskultúra fejlesztése szolgálatában. A gyár mintegy 4000 kötetes könyvtárral rendelkezik, viszont

a könyvtármunkát komolyan fejlesztenie kell.

A „December 30” gyár kultúrterme a legnagyobb befogadóképességű ilyen helyiség Aradon.

Az üzemrészek széttárgolt sága miatt

A „Victoria”-gyár kultúrsoportja, a legnagyobb nehézségekkel küzdve lelkesedéssel igyekszik leküzdeni az akadályokat.

A kultúrsoport tagjai öt különböző üzemrészben dolgoznak és igyekeznek elhárítani a munkarend különbözősége miatt mutató akadályokat.

A kultúrsoport néhány hete alakult és máris szép eredményeket mutathat fel: 12 tagú táncsoport, 45 tagú énekkar, 12 tagú színjátszó-csoport tevékenykedik. Az üzemben kultúrbizottság alakult és kultúrfelelős irányítja a munkát.

Az érdeklődés igen nagy. A táncsoport eredeti sikulai népi táncot és egy aradmegyei csárdást tanul.

Arad legfiatalabb táncsoportja már háromszor szerepelt falun.

A román színjátszó-csoport mellett most szervezik a magyarnyelvűt. Jellemző az üzem dolgozóinak a kulturmunka

iránti lelkesedésére, hogy most legutóbb több napon át egy-egy túlórárt dolgoztak a táncsoport ruházati céljaira.

Valamennyien alig várják, hogy felépüljön az új, nagy gyártelep, ahol gyönyörű kultúrház is épül. Csak azután indul meg az igazi nagy kulturmunka — mondják a „Victoria” dolgozói.

De nemcsak a nagy- és kisüzemek,

hanem a különböző állami vállalatok kultúrsoportjai is sok odaadással, szeretettel végzik a kulturmunkát. Például a „Muresul” Állami Áruház dolgozói most rendezik be kultúrtermüket a volt Tabajdy uccában. A mintegy 500 személyt befogadó kultúrterem megnyitására szeptember első napjaiban kerül sor. Serényen folyik a munka és az áruház dolgozói önkéntes munkával siettetik az átalakítás, takarítás munkálatait. A kultúrsoport már ebben az új helyiségben próbál. A táncsoport Rosenfeld Magda vezetésével hetenként háromszor, a 60 tagú énekkar hetenként háromszor, a román és magyar színjátszó-csoport szintén hetenként háromszor próbál. Mind többen és többen kívánnak résztvenni a kulturmunkában és türelmetlenül várják a kultúrterem megnyitását, mert akkor rendszeresebbé tehetik és fokozhatják majd a kulturmunkát.

Csak kiragadott példák,

ezek, de mutatják, hogy mindenütt hatalmas fejlődést, lelkesedést, nagy érdeklődést tapasztalhatunk a kulturmunka terén is. És ezen a kis seregszemlén keresztül láthatjuk, értékelhetjük, hogy városban és falun egyaránt milyen nagy utat tettünk meg felszabadulásunk óta kultúrszakaszunkon is. Valóban, augusztus 23-án a kultúra is felszabadult!

A „Petőfi” harisnyagyár

dolgozói elvtársi üdvözlőket küldik Népköztársaságunk összes dolgozóinak a felszabadítás ünnepének évfordulója alkalmából

„NOVEMBER 7”

Államosított gyár

„A nép szolgálatában növeljük a termelést!”

I. E. C. A.

„A város lakosságának érdekeit szolgáljuk!”

— Lapunk legközelebbi száma szerdán a rendes időben jelenik meg.

UJ IDOK Mozi (volt VICTORIA)

Bemutat augusztus 22-28-ig egy különleges műsort:

1. Tudomány és technika, 75. szám.
2. Mai szovjet híradó 15. szám
3. Az állatok megérzése
4. Sakk bajnokság
5. Alma Ata
6. Aktuális híradó.

Előadások d. u. 3-tól 11-ig folytatódag
Figyelem! Egységes helyárak: 15 lej

CORSO mozgó

Előadások 5, 7 és 9; vasárnap 11:30, 3, 4:30, 6, 7:30 és 9 órakor

Ma, bemutató

Sztalin díjjal kitüntetett film

Ez a film híven tükrözi vissza azt a nagy akaratot, amivel megindult az újjáépítés és azt a mély hálát, amit az új demokratikus Magyarország érez a nagy Szovjetunió iránt.

A demokratikus Magyarország

URANIA mozgó és ARO kerthelyiség

MA! Szenzációs szovjet tengerész film.

Akik a tengeren vannak

Főszerepekben:

M. JAROV — D. PAVLOV
S. MASCOVA — E. LUTENCO

Előadások: 5, 7 és 9-kor.
Vasár. 11:30, 3, 5, 7 és 9-kor.

Kedvező idő esetén az esti előadás az ARO kertben

Éljen a Szovjetunió, a Szociálizmus Hazája, a béke, szabadság és a népek függetlenségének bástyája!

Az osztályharc tüzeiben edződik a legnemesebb acél - az új ember

Az Augusztus 23 tiszteletére rendezett szociálista versenyek kitünő eredményei a munkásosztály újabb diadalát hirdetik

Öt év előtt a győzedelmes Vörös Hadsereg diadala végképpen elsöpörte országunk földjéről a fasizmus rémuralmát. A munkásosztály, Pártjával az élen, az illegitimitásban és harcokban acélozódott Román Kommunista Párttal, felvette a küzdelmet az ország és a dolgozó nép elnyomóival, kizsákmányolóival. Ökölbe szorultak a kerges munkáskezdek, lesújtottak a kalapácsolók és alapjában megrendült a régi világ, amely kizsákmányolás on, elnyomáson és gyűlöletben épült fel. Öt év telt el... A felszabadult dolgozó nép biztos léptekkel halad a szociálizmus, a boldogabb, szebb, kizsákmányolásmentes élet felé. A munkásosztály harca megtéremtette a szociálizmus építésének előfeltételét és Pártunk vezetésével döntő küzdelemre indult a tökéletes rendszer maradványai ellen.

„Ez a harc lesz a végső...” Ezt az erőteljes dallamot zengik az új motorok, gépek, amelyek már az országunk földjén megtéremtett acélból készültek és ezt zengik a millió kalapácsolások gyaráinkban és üzemekben. A munkahelyeken a békéért, szabadságért és szociálizmusért feszülnek meg nap-nap után a munkásizmok. A hatalmas gőzkalapácsolók földrengető csapásai alatt formát ölt, alakul az izzó vörös vas és ezzel egyidőben az osztályharc tüzeiben edződik a legnemesebb acél, — az új ember. A szociálista versenyek szervezést, lendületes ütemmel a munkások alkotóerejének győzelmét zengi. Egymás után készülnek az új vagonok, méterről-méterre szaporodik a ruhaanyag, új és kijavított mozdonyok száza gördülnek ki a CFR-műhelyek kapuin, gyarapodik a lábbeli a cipőgyárak munkásainak szorgalmas keze alatt.

A „Vörös Lobogó” gyárban az új típusú szociálista verseny hatalmas lendületet kölcsönzött a dolgozók munkájának

A „Vörös Lobogó” gyár munkásai osztályharcos öntudattal vettek részt az Augusztus 23. tiszteletére rendezett szociálista versenyeken. Az üzem munkásainak kezdeményezéséből új típusú, szociálista versenyt szerveztek a hősiesszovjet munkások példájára és így ez az üzem lett az ország harmadik üzeme, ahol az új típusú szociálista verseny megvalósult. A verseny szervezésével egyidőben konkrét kötelezettségvállalások hangzottak el a munkások részéről.

„Augusztus 15-ig befejezzük a mozdonyhengerek öntésének évi előirányzatát” — mondták az öntőde dolgozói és a kötelezettségvállalás megvalósult. Tomka István elvtárs és öntőcsoportja augusztus 15-én valóban befejezte a mozdonyhengerek öntését és ettől a naptól kezdve a jövő évi előirányzat keretében dolgozik a csoport.

Az új típusú szociálista verseny hatalmas lendületet kölcsönzött a dolgozók munkájának. A verseny-lendület napról-napra változtatta a munkások helyzetét.

Amíg a hónap első kilenc napjában a rugóműhely 162 százalékkal, az öntőde 149 százalékkal, a kovácsműhely pedig 119 százalékkal teljesítéssel haladt a verseny...

A CFR főműhely dolgozói becsülettel teljesítették kötelezettségvállalásukat

Az aradi CFR-főműhely dolgozói becsülettel teljesítették kötelezettségvállalásukat. Augusztus 23 tiszteletére rendezett szociálista versenyeken a CFR-főmű-

helyeken élén, addig a kilencedikétől tizenhatodikáig terjedő időközben a lakatos kettő üzemosztály tört előre a versenyben 120 százalékos teljesítéssel.

A hónap első napjaiban az előkészítő üzemosztályok termelése járt az élen és ez az áldozatkész küzdelem tette lehetővé a szerelőműhelyek számára a zökkenésmentes munkát, biztosítva az anyagokat és az alkatrészeket.

A további szakaszban viszont a termelés hangstúlya a szerelőosztályokra hárul, amelyek csakis akkor tudnak eredményes munkát végezni, ha megfelelő anyag és vagonalkatrész áll rendelkezésükre.

És a lelkes munka eredményt teremt. A „Vörös Lobogó” gyár területén, új, hatalmas üzem épül. Emelkednek a korszerű üzemosztályok betonoszlopai, falai a gyár háttérében. A „Vörös Lobogó” munkásai büszkék erre az épülő nagyszerű berendezésű gyárra, amely országunk egyik leghatalmasabb és legkorszerűbb gyára lesz.

Augusztus 23-án a „Vörös Lobogó” gyár felett is győzelmet hirdettek a vörös zászló a mely további harcra, — a döntő küzdelemre hívja a gyár munkásait.

fias küzdelem folyt a főműhely üzemosztályai között. Küzdelem az eredményekért. A dolgozók át csoportosították munkájukat és ez által jelentős mértékben fokozták a termelékenységüket.

A CFR-főműhely első üzemosztálya a havi előirányzatot 15 százalékkal túlteljesítették. A második üzemosztályban augusztus 20-ig megvalósították a havi előirányzatot és már a szeptember havi előirányzat keretében dolgoznak. Kiváló eredményeket értek el a harmadik üzemosztály és a kerékjavító műhely munkásai is, akik szintén a szeptemberi előirányzatra dolgoznak.

A zakatoló szövő- és fonó gépek világában is folyik a küzdelem

A „December 30” gyár munkásai minden akadályt áthidalva biztosítják a gyárak és termőföldek dolgozói számára a ruhaanyagot. A „December 30”-fonó munkásai július és augusztus hónap elején szervezett harcot folytattak a hulladékok kiküszöböléséért.

Terbevérték, hogy a munkaidő alatt felhalmozódó gyapot hulladékokat feldolgozzák. — Így kümböző keverési mód-

17.5 százalék az előirányzat fölött a Viktoria-gyárban

A „Victoria” munkásai eddig nem látott lendülettel vették ki részüket a felszabadulás ötödik évfordulójának tiszteletére rendezett szociálista versenyekből. „Győzelem” — mondja a gyár neve és a munkások valóban győzelmet, osztályharcos győzelmet arattak szociálista versenyek keretében a termelés terén.

Az eredmény 17.5 százalék az előirányzat felett.

Ezzel a nagyszerű teljesítéssel üdvözlik az üzem munkásai Augusztus 23-át.

Ma már emelkednek a gyár új épületének falai. Október hónapban megkezdik a gépek szerelését az új épületbe és novemberben megkezdődik a termelő munka az új falak között. Ezek a megvalósítások valóban

szerek útján július 21-től augusztus 3-ig jelentős mennyiségű gyapothulladékot dolgoztak fel. A fonóda munkásai elősegítették az üzem szövődéinek termelését, amelyek ma már általánosságban az elsejétől 19-ig terjedő időközben 6-7 százalékkal teljesítetnek előirányzat fölött.

Az üzem szövődei között első helyen a „Roscher” áll, amely 11 százalékkal teljesített többet. A szociálista versenyek keretében elért eredmények során, a szövőde számos munkása haladta túl normáját 60-70-80 és 90 százalékkal és még több azoknak a száma akik 50 százalékkal vagy 50 százaléknál kevesebb túllépéssel haladták túl előirányzataikat.

A fűtőház munkásai

is szívvel-lélekkel kivették részüket az augusztus 23 tiszteletére rendezett szociálista versenyekből. Fűtők és mozdonyvezetők vállalva dolgoztak a verseny keretében.

Ennek eredményeképpen az aradi fűtőház mozdonyai 37 százalékkal haladták túl a lefutott kilométerek előirányzatát. A fűtőanyagmegtakarítás terén 14 százalékos eredményt értek el a fűtőházi elvtársak.

A fűtőház javítóműhelyének dolgozói egy mozdony javítását vállalták Augusztus 23 tiszteletére. És a 301.502 számú mozdony javításai augusztus huszadikára elkészültek. A fűtőház dolgozói ünnepélyes keretek között helyezték forgalomba ezt a mozdonyt.

győzelmet jelentenek, nemcsak a „Victoria” üzemek munkásainak győzelmét, de országunk egész dolgozó népének diadalát.

Igy üdvözlik városunk dolgozói Augusztus 23-át, a felszabadulás tünnepeit. Minden munkás, minden üzemi dolgozó jól tudja, mit jelent a dolgozó nép számára a diadalmas Vörös Hadsereg által hozott szabadság.

A dolgozók teremőereje, az Augusztus 23 tiszteletére rendezett szociálista versenyek példás eredményei zengik a munkásosztály diadalát. A Párt irányít mutat és a munkásosztály követi élcsapatát. Harcolunk a szociálista rendszer megvalósításáért, a szebb és boldogabb holnapért, amelyet magunknak építünk...

Kása J., Szabó I., Kornai E.

Augusztus 23-án, kedd délután 5 órakor

nyílik meg a Kulturpalota kiállítási termében az

„Utban a szociálizmus felé”
kiállítás

Éljen a Szovjetunió által vezetett imperialistaellenes, demokratikus front

A Vörös Hadsereg egységei lobogtatták meg felettünk a szabadság vörös zászlaját

(Folyt. a 4. oldalról)

lyett 257 fasiszta hadosztály harcolt a Vörös Hadsereg csapásai ellen és ebből 207 hadosztály volt német. Sztálin elvtárs rámutatott:

Sztálingrádot és Kurzkot nem bírják kiheverni a fasiszták. Sztálingrád igazi temető volt: 147.200 német hullát te mettek itt el, a Vörös Hadsereg 46.700 halottat veszített. A jelentés így jellemezte a helyzetet: Sztálingrád a fasiszta hadsereg végétének kezdete, — Kurks a katasztrófa kezdete számunkra.

A Szovjet Haza csapásai alatt megingott az egész fasiszta tengely

Ez az év a fordulat éve volt hadszíntéren és frontmögötti munkában is. A Szovjet Haza csapásai alatt megingott az egész fasiszta tengely. Sztálin elvtárs pedig a háború utáni feladatokról beszélt... Az ugyancsak november 7-re kiadott napiparancs jelentette:

A Vörös Hadsereg offenzívája három hónap alatt 400—450 kilométerrel nyomta nyugat felé az ellenséges arcvonalat. A nyári hadjáratban több mint 160 várost, 38 ezer falut szabadítottak fel: a Szovjetunió hitler-hordák által elfoglalt területeinek kétharmada ismét szabaddá vált és mindjobban közeledett hozzánk a felszabadulás.

A Vörös Hadsereg mindent elösrő lendülete ettől kezdve szinte egyetlen napra sem állt meg. Sztálingrád óta állandó offenzívában voltak a szovjet haderők és 1944 május elsején azt jelentette a napiparancs, hogy a németeknek a nagy szovjet folyóvizek mentén elfoglalt defenzív vonalait megtörték.

A Vörös Hadsereg elérte a Szovjetunió politikai határait Románia és Csehszlovákia felé. Már Románia területén folyt a harc. Romániában, Magyarországon, Finnországban és Bulgáriában hitlerék lakóit ijedten reszkettek. Itt, ennél a pontnál adta ki Sztálin elvtárs a jelszót: „A német hadsereg most megsebzett vadállathoz hasonlít, amely kénytelen barlangja felé vonszolni magát, hogy sebeit gyógyítsa... Azért, hogy országunkat és a velünk szövetséges országokat a rab-ság veszélyétől megmentjük, a megsebesített német fenevadat lépésről-lépésre követni kell és saját barlangjában kell megsemmisíteni!”

Igy következett el a nagyszerű pillanat, amikor 1944 nyarán Románia véráztatta földjén is összeomlott a hitler-hordák rablouralma. A Nagy Szocialista Októberi Forradalom 27-ik évfordulóján kiadott napiparancs így szólt: „Ezt a napot az elhatározó győzelem kö-

A szovjet kormány jegyzéke a jugoszláv kormányhoz

A Scântela, a Román Munkáspárt központi lapja közli a szovjet kormány választ a szovjet állampolgárok törvénytelen letartóztatása ügyében készült jugoszláv jegyzékre. Julius 25-én a szovjet kormány jegyzéket intézett a jugoszláv kormányhoz Jugoszláviában lakó szovjet állampolgárok törvénytelen letartóztatása miatt. Julius 30-án a jugoszláv kormány válaszijegyzéket küldött a szovjet kormánynak. Erre a szovjet kormány augusztus 18-án válaszijegyzéket küldött Belgrádba és ez a válaszijegyzék így kezdődik: „A jugoszláv kormánynak július 30-iki jegyzékével kapcsolatban, amelyet

tartalmában hamisnak és politikai szempontból alaptalannak kell nyilvánítani, a szovjet kormány a következő megállapításokat tartja szükségesnek. A szovjet kormány eme jegyzéke teljes egészében megdönti a jugoszláv kormány jegyzékének minden állítását és bebizonyítja, hogy a belgrádi kormányjegyzék valóban: tartalmát illetően hamis, politikai szempontból pedig minden alapot nélkülöz. A szovjet jegyzék így fejeződik be: „Amint látható, a jugoszláv kormány szándéka, hogy a jövőben is embertelen bánásmód alkalmazását folytatja a szovjet állampolgárokkal szemben; hogy törvénytelenül

letartóztasson, megverjen és gúny tárgyává tegyen szovjet állampolgárokat. A jugoszláv kormány nem szándékozik, amint látható, a bűnöket és a fasiszta praktikák elkövetőit felelősségre vonni. Ha ez megfelel a valóságnak, akkor a szovjet kormány szükségesnek tartja kijelenteni, hogy nem tűr ilyen hasonló helyzetet és hogy kénytelen lesz más, hathatósabb szükséges eszközökhöz folyamodni, hogy megvédje a jugoszláviai szovjet állampolgárok jogait és érdekeit és hogy rendre intse a fasiszta bérencéket, akik tuléptek a mértékben.”

A dolgozók üdvözlik a felszabadulás évfordulójának ünnepét

Augusztus 23 ünnepét tömegesen üdvözölték szerkesztőségünkhez küldött levelekkel Arad és a megye dolgozói. Ezt a lelkesedést, a nap jelentőségének méltányolását fejezi ki az alábbi levél:

Most 5 éve

annak, hogy Népköztársaságunk dolgozó népének kezeiről a dicsőséges Vörös Hadsereg letörte a bilincseket. Szabad emberek lettünk. Az elmúlt 5 év alatt sok nehézséget kellett leküzdeni a munkásosztálynak. Leküzdöttük, mert Pártunk által mutatott utat követjük, Marx, Engels, Lenin és Sztálin tanításai alapján. Ma már határozottan, acélozott erővel megyünk elő-

re, hátrálni sohasem fogunk!

Mi, a „December 30” gyár fonócai munkásai nem felejtjük el, hogy a Szovjetunió által nekünk szállított szovjetgyapot adóti kenyeret úgy nekünk, mint családjainknak. Szeretettel gondolunk ezen a napon arra az önzetlen segítségre, amit kaptunk. Ezt meg is becsüljük és tovább visszük a harcot munkánkkal a Szocialista Haza mielőbbi felépítéséért!

Üdvözöljük sajtónkon keresztül özszes munkástestvéreinket és biztosítjuk mindnyájukat, hogy a „December 30” gyár fonócai munkások a közös harc jegyében mindenkor megteszik kötelességüket és kéz a kézben megyünk előre azon az uton, amelyet a Román Munkáspárt nekünk kijelölt.

Szeretettel üdvözöljük a hős szovjet népet, amely nekünk lehetőséget adott, hogy ma boldogan és szabadon élhetünk!

A „December 30” gyár fonócai levelezőkollektívája a fonóca, az előkészítő, a tisztító és keverőosztály, a tépő, a vígcsonfó, a rezsi- és parasztfonal osztály dolgozói nevében.

Ügyeletes gyógyszerláda

HÉTFŐ: 1 számú állami gyógyszerár (Avram Iancu tér), 5. számú (Saguna ut), 9. számú (Mikela), KEDD: 3. számú (Eminescu ucca), 4. számú (hegyaljai villamos állomásnál), 7. számú (Ujaradon.)

JÖVŐ

A Román Munkáspárt aradmegyei bizottságának, a megye és a város ideiglenes bizottságainak lapja
Taxa postala plătute in numerar
conf. apr. Nr. 59352/947.

Szerkesztőség: Arad, Petőfi ucca 1
Telefon: 30—87.
Kiadóhivatal: Köztársaság utja 26
Telefon: 20—76.

Augusztus 23 ünnepi műsora Aradon

Arad öntudatos dolgozói lelkesen készülnek augusztus 23 megünneplésére. Feldíszített gyárak, munkahelyek, épületek adnak ünnepi külsőt a városnak. Kedd délelőtt fél 10 órakor kezdődik meg a városi ideiglenes bizottság palotája előtti téren az ünnepi felvonulás, miután ünnepélyesen megkoszorúzzák a felszabadító Szovjet Hadsereg hősi halottainak és a felszabadításért életüket áldozott román hősöknek sírjait. Ugyancsak koszorukat helyeznek el a Szovjet Hősök emlékművén is.

Az „Eternitatea” (alsótemetőben) és a Szovjet Hősök emlékművénél, a Sztálin terén is, reggel 7 órakor történik meg a koszorúk elhelyezése. Délután ünnepi kulturműsor következik, este pedig fáklyásmenet zárja be az ünnepségeket. A fáklyásmenet este 8 órakor gyülekezik a Traian-téren.

rülményei között ünnepeljük! A finn frontot szétzúzta a szovjet nép fegyveres ereje. Finnország kiugrott a háborúból. Bjeloruszia földjén tönkretették a német központi hadcsoportot:

540 ezer németet öltek meg és fogtak el, délen pedig 250 ezer ellenséget zártak körül és semmisítették meg.

Romániában levették a németeket, Bulgáriából kiűzték és Magyarországon területén üldözték a menekülő fenevadat, amelynek ereje a balti országokban is megtört. Ez év nyarán a Vörös Hadsereg Kisinevtől Belgrádig több mint 900 kilométert,

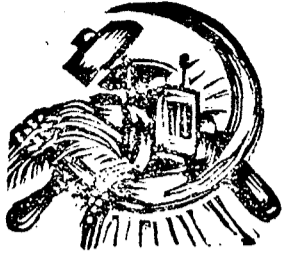
Zslobintól Varsóig több mint 600 kilométert, Witebsztől Tilszigit 550 kilométert tett meg és Németország területén folyt a harc. A Szovjetunió 1941 június 22-én volt határait teljesen helyreállították és a Vörös Hadsereg a többi országok elnyomott népeinek felszabadításáért harcolt. A hadijelentés megállapította, hogy a román hadsereg a Vörös Hadsereg oldalán küzd. Számunkra ez már a felszabadulás volt. Amikor 1944 augusztusában a Kisinev—Iasi-i körzetben a szovjet haderők teljesen szétverték a német-román hadsereget és 22 német

hadosztályt zártak körül, akkor Románia dolgozó népe, érezve a felszabadító jelenlétét, lerázta magát a német igát!

Ime így született meg vérben és szenvedésben az a győzelem, amely meghozta Románia dolgozó népének a felszabadulást. A Vörös Hadsereg egységei lobogtatták meg felettünk a szabadság vörös zászlóját és amikor most, a felszabadulás ötésztendő évfordulóját ünnepeljük, mindannyiunknak éreznünk kell, hogy méltók kell legyünk ehhez a nagyszerű zászlóhoz!

Tip. „GUTENBERG”.

A Párt jelszavai valósággá válnak

Zabrán dolgozóparasztiainak útja

a földosztástól, a „Felszabadulás“ állami gazdaság példamutatásán keresztül, az „Új út“ kollektív gazdaságig

a mezőgazdaság szociálista átalakítása felé

Igy viszi győzelemre a munkásosztály élcsapata a dolgozóparasztság ügyét

Gyönyörű, magas, dús kukoricaerdőn húzódik keresztül az országút. Csaknem háromméteres száruk között fut a gépkocsi. De jobbkéz felől mintha szebb lenne a termés: sötétzöld, magasabb és dúsabb itt a tengeri, a szintén jó hozamot mutató jobboldali földekhez viszonyítva. „Hogyne — mondja a kocsi vezető — ez itt jobboldalt állami gazdaság...”

Azután, szintén az út jobboldalán, hosszú gabonaszérű következik. Csak szalmakazlak és mindenütt búzatörök. Itt már elvégezték a cséplést, a kenyérmag már magtárba, padlásra került. „Ez meg a zabráni kollektív gazdaság szérűje, itt már végetért a cséplés” — állapítja meg a kocsi vezető.

Befordulunk a községbe. Csupa élet, csupa mozgás. Emberek, kocsik, forgalom az utcán, szemmel láthatóan mozgalmas az élet ebben a faluban. Ez Zabrán, Arad megye országos hírévé lett községe, ahol az országban elsők között alakult meg a dolgozóparaszti kollektív gazdasága. Zabrán 42, kollektív gazdaságba tömörült családja felé tekint érdeklődéssel a megye és az egész ország dolgozóparasztsága, mert ebben a 3088 lelket számláló nagyközségben megnyílt az új út, amely falvaink dolgozó népét kivezeti a nélkülözés, a visszamaradottság világából és elviszi a szociálista mezőgazdálkodáshoz.

A Párt munkája termékenyítette meg az emberi értelem talaját

Nem máról-holnapra, nem véletlenül született meg Zabrán községben az „Új út“ kollektív gazdaság. Mint a jól előkészített és megmunkált talajból a jó termés, úgy nőtt ki a falu életéből a dolgozóparaszti eme első szociálista munkaközössége.

A Párt munkája termékenyítette meg a lelket és az emberi értelem talaját, a Párt irányvonalának következetes érvényesítése hozta meg a gyümölcsöt.

Elmondhatjuk, hogy az „Új út“ kollektív gazdaság a Román Munkáspárt útmutatásának, irányításának, politikai munkájának gyakorlati-eredménye. És érdemes megvizsgálni: hogyan vált valóra ebben a községben Pártunk jelszava a mezőgazdaság szociálista átalakításáról.

Ha a falu földtulajdon-elosztását vizsgáljuk, megállapíthatjuk, hogy a földosztás ebben a községben jó munkát végzett. Zabrán lakosságának túlnyomó többsége, éppen a földosztás következtében, 3—5 hektár földdel rendelkezik.

Az összlakosságból 21 családnak 1 hektárig terjed a földtulajdona; 4 család 1—2 hektárral, 6 család 2—3 hektárral, 482 család 3—5 hektárral, 10 család 5—10 hektárral, 2 család 10—15 hektárral rendelkezik.

Ugyanakkor, amikor a szegény családok egész sorát juttatta földhöz a népi demokrácia, a tartalékföldről megalakult „Felszabadulás“ nevet viselő állami gazdaság is. A „Felszabadulás“ állami gazdaság keletkezése tehát az új út kezdetét jelentette Zabrán dolgozóparasztsága számára.

Ez volt a kezdet. Zabránban be teljesedett a harci jelszó, amelynek jegyében annyi vér folyt évszázadokon keresztül: azé a föld, aki megműveli. De a föld fokozott munkát, hatalmas erőfeszítést igényelt. Szegény emberek vágták az ekevasát a földbe, szegény emberek csekély anyagi lehetőségekkel küzdöttek itt a mindennapiért. Közben ugyancsak sok nehézséggel, kezdeti fogyatékosságokkal, de állandóan erő-

södve dolgozott az állami gazdaság is

És megindult a pártmunka.

Zabrán dolgozóparasztiainak legjobbjai megértették, hogy hol a helyük. A helyi párt-szervezet erősödött, fejlődött. Irányítás, szervezés, felvilágosítás vitte napról-napra új küzdelembe a párttagokat és fejlődő öntudatuk fokozatosan a falu dolgozóparasztságának mozgatóerejévé vált.

A párt-szervezet mindinkább élcsapattá lett és minden kampányban, minden akcióban meg-

A való élet igazolta Zabrán dolgozóparasztiainak előtt az agrotechnika munkamódszereit

Nem volt könnyű az állami gazdaság munkája. Kezdetben idegenkedéssel, sőt gunnyal nézték a dolgozóparasztiakat azt, hogy mi történik itt. A gazdaság vezetése sem volt kezdetben teljesen megfelelő. Voltak befurakodott elemek, akik több rosszat tettek, mint jót. Azonban fokozatosan érvényesült a tisztulási folyamat. A párt-szervezet és a megyei párt vezetőség gondos figyelemmel kísérték a munkát és sikerült eltávolítani az oda nem való személyeket.

Szükséges is volt ez, nem csupán az állami gazdaság érdekében, de azért is, mert a dolgozóparasztiak élénk figyelemmel kísérték — és kísérik ma is — a teroszerű, tudományos felkészültséggel irányított munkát. Rendszerre vált, hogy a szegény- és középparasztiak kiballagtak a gazdaság földjére, megálltak és csendesen figyelték, hogyan dolgoznak itt.

Nem szóltak semmit, nem is kérdeztek, hanem figyeltek. Eleinte ritkán találtak a kukoricavetés-közt. Nem helyeselték azt a módszert, hogy a tarlóhántásra keresztben történt a vetés alá végzett szántás. Bizony nem nagyon hitték az új munkamódszerek sikerében. De azután kinőtt a termés. A ritkán vetett tengeri nagy-

mutatta mit kell tenni. Megtanulták a zabráni dolgozóparasztiak, hogy a Párt győzelemről győzelemre vezeti őket.

Ugyanez a folyamat ment végbe a községben működő állami gazdaságnál is, amelyhez 1133 hektár föld tartozik. Ebből 980 hektár Zabránban, 153 hektár Ba rackán. Ma már a dolgozóparaszti iskolája, igazi példamutatója ez az állami gazdaság, kitünő termésével, 65 állandó, 120 idény munkásával és 300 napszámossal.

szerűen fizetett: egészséges, izmos száron két három csó nőtt. A keresztbeszántott gabonaföldeken szárbaszökkent a termés.

A való élet igazolta Zabrán dolgozóparasztiainak előtt az agrotechnika munkamódszereit.

Bizony még sok olyan ember él Zabránban, aki nem is tudja, mi az az „agrotechnika“ — de gyakorlatban igenis megtanulta ennek helyességét. Idén félkilós hagymák, tíz kilós káposztafejek, hatalmas répák termettek az állami gazdaság hektárjain és most már beszélnek a zabráni dolgozóparasztiak: elismeréssel szólnak arról, hogy mit tanultak az irányított, tervszerű, tudományos alapon végzett mezőgazdálkodástól.

A vitából életerős kezdeményezés fejlődött

Ezt az iskolát járták a zabráni dolgozóparasztiak, akik között mindinkább megbeszélés tárgyát képezte: hogyan követhetnék a példát maguk is.

A Párt felvilágosító és irányító munkája fejlesztette, erősítette ezt az áramlatot.

Amikor pedig Pártunk Központi Vezetőségének a mezőgazdaság szociálista átalakításával kapcsolatos feladatokról szóló Határozata megjelent, egyszerre időszerűvé vált az új út keresése. Elsősorban a zabráni párt-szervezet tagjai részéről.

Mert tanultak is: alkalmazták a megfigyelt munkamódszereket és bőven hasznát látták ennek. Ugy hivatkoznak az állami gazdaság munkájára, mint megfélebbezhetetlen utmutatásra.

Gondoskodott az állami gazdaság arról is, hogy terjessze a korszerű mezőgazdálkodás módszereit.

Az elmúlt év végén és 1949 kezdetén két mezőgazdasági iskolát szerveztek, amelynek keretében 50—50 napos tanfolyamokon oktatták a falu ifjuságát.

Elmélet és gyakorlat terén egyaránt tanított a mezőgazdaság szociálista szektorának ez a fontos tényezője.

Igy idén nyáron az aratás során egy traktorra két aratógépet csatoltak és így a gazdaság két traktora felszabadult és az aratással párhuzamosan végezhetette a tarlóhántást.

Minden traktorista átlagban 20 százalékkal teljesíti túl a normát. Allattenyésztés terén is sokat tanultak a zabráni dolgozóparasztiak arról, hogy a szociálista szektor milyen másként oldhatja meg feladatait, mint a magángazdálkodás.

A gazdaság sertésenyésztésben yorkshiri anyaállatokat kereszteznek mangalica apaállatokkal hizlatásra, ugyanakkor pedig tiszta faj apa- és anyaállatokat tenyésztenek a sertésállomány feljavítására.

A gabona- és lentermelés pedig tiszta fajvetőmag kitermelését szolgálja és ezzel a vetőmaggal látják el a dolgozóparasztiakat. Ez a gondoskodás elsősorban az „Új út“ kollektív gazdaságra terjed ki, amelynek az idej terméséből származó vetőmagkészletét nemes vetőmagra cserélik be.

Egyik pártgyűlésen vita fejlődött ki Anghel Valeriu és Morovan Gheorghe elvtársak között. Mindkettőjük felelőse a Párt aradi parasztiiskolájának hallgatója volt ebben az időben. A vita arról szólt: hogyan valósíthatnák meg Zabrán község öntudatos dolgozóparasztiainak az első kollektív gazdaságot.

Nagy érdeklődés mutatkozott és a vitának híre ment a faluban is. Egész Zabrán felfigyelt. A kérdés a járási párt-szervezet vezetősége elé, majd a megyei pártvezetőség elé

1944 Arad és a megye sportjának fejlődése a felszabadulás után 1949

került. A vitából életerős kezdeményezés fejlődött és az aradi pártvezetés felterjesztette az ügyet Pártunk Központi Bizottságához. Megkezdődött a Párt irányításával a szervezőmunka. Június kilencedikén megalakult a szervezőbizottság és 1949 július 24-én — mint ismeretes, — megtörtént az „Uj út” kollektív gazdaság felavatása!

Három munkabrigádba osztották a 82 tagot számláló munkáserő létszámot

A kollektív gazdaság résztvevői ezidőszerezt meg egyénileg takarítják be az egyénileg végzett munka gyümölcsét. Összel, az őszi mezőgazdasági munkálatokkal kezdődik meg a kollektív élet, kollektív tevékenység. De már most is — természetesen — teljes együttműködésben készítik elő a munkaközösségben történő termelést. Azokat a munkálatokat, amelyek az előkészítéshez tartoznak, önkéntes munkával végzik el. Például a községtől felesleg vállalták egy kaszálóterület lekaszálását és a felrész szénát már átadták a kollektív gazdaság vezetőségének, hogy az állatállomány takarmányául szolgáljon.

Összesen 26 ló és 4 ökör képezi majd a közös igásállományt. Azokat a mezőgazdasági szerszámokat, amelyek a nyári munkálatoknál már nem szükségesek, valamennyien beadták és októberre az összes felszervezési tárgyak együtt lesznek.

A kollektív gazdaság, amelynek tagjai állandóan gyűléseken beszélnek meg a teendőket, az újradíjazott SMT-vel kötött megállapodást mindazon munkálatok elvégzésére, amelyeket saját erejükkel nem teljesíthetnek. Elkészültek már az összes tervek a 205 hektár mezőgazdasági termelőterület és az 5 hektár kertészet megművelésére.

Három munkabrigádba osztották a 82 tagot számláló munkáserő-létszámot.

Ebbe a számba a 14—60 évig terjedő családtagok foglaltatnak. A kollektivisták gyermekeinek oktatásáról a kollektív gazdaság most gondoskodik. Különben a munkaközösség tagjai közül 25 családfő, 5 nő és 1 ifjú párttag. Két munkabrigád dolgozik majd a termőföldeken és egy brigád a kertészetben.

A kertészet új része a kollektív gazdaság közös vagyonának.

Ezt a területet elő kell készíteni a kertészet céljaira és önkéntes munkával kell tisztítani az itt elhúzódozó malomárkot, amely az öntözés céljait szolgálja. Ehhez már kaptak is egy szívó-nyomó szivattyumotort.

„Erre vártam én már a háború óta...”

Az egész falu érdeklődése a kollektív gazdaság felé fordul. Igyekeznek is példát mutatni együttműködésüknek már ebben a szakaszban is a kollektivisták. Például a cséplést úgy szervezték meg, hogy minden halogatás nélkül idejében megindult a munka. Semmi nehézség nem volt a cséplő-csoportok megszervezésénél, volt elég bérmentés jelentkező.

Igy még az esőzés előtt teljes egészében kicséplték valamennyi kollektivista közös szűrűre hordott gabonáját.

A magot mindenkinek hazavitte, de az őszi vetéshez szükséges vetőmagot mindannyian leadták. Ezt cse-

Hatalmas utat tett meg országunk sportélete a felszabadulás óta eltelt öt év alatt. Ez a fejlődés nemcsak a legtöbb sportág tömegesítése terén nyilvánul meg, hanem a sportteljesítmények értékszinvonala szempontjából is. A felszabadulás előtt és a második világháborút megelőző években is a labdarugás mellett a többi sportágak valóságosan mostoha-germekként húzódtak meg a hátterben. Egész sor sport teljesen a kiváltságos osztályok szórakozását szolgálta, az alapsportok pedig, elsősorban az atletika, — színvonal tekintetében is, — gyermekcipőben jártak. Innen indult el a mozgalom, hogy kifejlesszük a tömegsportot és itt is, mint építőmunkánkban minden vonalon ezen a téren is a Szovjetunió példamutatását követtük, tapasztalatait használtuk fel.

A nagy népi sportversenyek, mint az „Ifjusági Egységkupa”, a „Népi triatlón”, ez évben pedig a „Munkásifjusági Kupa”, továbbá a hatalmas tömegeket megmozgató népi futóversenyek; valamint a céltudatos, szakszerű irányítás, ma már odáig juttatták a Román Népköztársaság atletikáját, hogy nemzetközi viszonylatban is kiváló minőségi versenyzőkkel rendelkezünk.

Igy elsősorban Sótér, több nemzetközi verseny győztese, aki 1945 cm-es rekordjával a legjobbak között van; Raica, aki súlydobásban 1512 cm-t, diszkoszban pedig 4848 cm-t ért el; Moina, aki 48.7 mp-es nemzetközi viszonylatban is kitűnő időered-

ményt teljesített 400 méteren; továbbá a 800 méteres Talmaciú, az 1500 méteres Pop Victor, valamint Pandrea, a rudugró Drago mir, a rövidtávú Lupsa, a hosszútávú Radu Ionița — mindannyian megállják helyüket európai viszonylatban.

Ez a helyzet a többi, — azelőtt ismeretlen vagy csak alig ismert, — sportágakban, mint a röplabda, kézilabda, kosárlabda. De különösen rendkívül nagyot fejlődött a kerékpáros sport, amelynek képviselői, mint Marin Niculescu, Norhadian, Gi-

Utvesztőből kellett kivezetni a sport kátyuba jutott szekereit

Lássuk most közelebbről, milyen utat tett meg Arad és a megye sportélete a fejlődés során a felszabadulástól számított öt esztendőben. A második világháború alatt, csakugy, mint azelőtt, a sport rendkívül szűk keretek között mozgott és

a háború utolsó éveiben már csak a Gloria és a Crisana CFR fejtettek ki sporttevékenységet Aradon.

Ezek működése is elsősorban a labdarugásra szorított és régi, nagymultu egyesületek, mint az AMTE, nem tevékenykedhettek, mert az antonescanus-fasiszta diktatura rendszere betiltotta működésüket. Ez volt a helyzet 1944 augusztus 23-án és ebből az utvesztőből kellett kivezetni a sport kátyuba jutott szekereit.

Ma Aradon nem kevesebb, mint 29 sportegyesület működik, a megyében pedig 39 sportegyesület fejt ki sport-

comban, Negoescu, Sandu és a többiek sok nemzetközi versenyen szerepeltek kitűnő sikerrel.

Az ország sportéletét vezető szervek a lehetőség keretein belül megadták a testedzés fejlesztéséhez szükséges tárgyi feltételeket és ez a körülmény tette lehetővé a rohamos fejlődést.

Ma már nem probléma olyan sportág fejlesztése a munkástömegek számára, amelyet azelőtt még csak nem is láthattak dolgozó tömegeink, mint a tenisz, vivás, evezés. — Ezekben a sportágakban is munkások veszik át a vezetőserepet.

tevékenységet; 5 egyesület affilálása pedig most megy végbe.

Az aradi és megyei sportegyesületekben 2670 igazolt versenyző sportol, de 2796 olyan sportoló is volt, akik — bár nincsenek valamely egyesületnél leigazolva, — mégis résztvettek különböző sportágak versenyein. Közben közel 1000 újabb sportoló igazolása folyik valamely egyesülethez.

A céllovászat rövidesen otthonra talál Aradon

Különösen fontos olyan sportágak meghonosodása Aradon, amelyek elelőtt jóformán csak hírből, vagy még ugysem ismeretek. Így a céllovászat rövidesen megfelelő otthonra talál a városligetben készülő új lőtérre; a röp-

(Folytatása a 11-ik oldalon)

reli be az állami gazdaság nemesített vetőmagra.

Különben a cséplést az állami gazdaság is jól szervezte meg. Már augusztus 3-án cséplétek. Valamennyi munkás, az állami gazdaság idénymunkása, kollektív szerződés szerint, normában, pénzért dolgoznak. Mindannyian műteljesítették a normát, három cséplőgépe dolgozik és amint a gépek felszabadulnak, azonnal a község dolgozóparasztságának segítségére sietnek.

Meg kell említeni, hogy általában fontos munkát végez az újradíjazott állami gép- és traktorállomás, amelynek gépei állandóan dolgoznak Zabrában.

Ahogy ott állunk a kollektív gazdaság adminisztrációjának háza udvarán, egyre nyílik a kapu: hol egyik, hol másik kollektivista néz be. Meghészelnék mindent. A most folyó munkát, a teendőket. Nézik szemlélik a beadott gazdasági felszereléseket. Azt mondja az egyik: „Ezzel a vetőgéppel úgy vetjük el a kukoricát, mint az állami gazdaságban”. A másik megjegyzi: „Itt majd ajtót nyitunk a szomszéd házába, amely szintén hozzánk tartozik...” Hozzáfüzi a harmadik: „Megcsináljuk a baromfitenyészetet is...” Szóba kerül az egyik szekér állapota. Takaros kollektivista asz-

szony rázza meg a szekér egyik kerekét: „Ezt ki kell cserélni” — mondja és szakértő szemmel mutatja a kocsit.

Hátunk mögött egyszerre megezől egy fiatal, élénk szemű, értelmes arcú kollektivista:

— *Erre vártam én már a háború óta...*

Lassan peregnek a szavak, amelyek megmutatják, hogy a háború borzalmi közepette mi mindent tanultak meg a dolgozóparasztok, akiket vágóhídra hurcolt a hitleri hódító őrsület.

— Engem is elhurcoltak a háborúba — így szól a történet. — Megsebesültem és amikor kikerültem a kórházból, ahogy az ezredemhez utaztam, egyik községben beszállásoltak egy házba. Hát kérem, amikor belépek és oroszul köszönök, románul válaszol a gazda, akit öreg orosz parasztnak néztem. Szó szót követett, kiderült, hogy szállásadóm még az első világháború idején, mint osztrák-magyar katona orosz fogságba került és hát nem jött haza szegénység várt. Ott maradt — és kolhozparaszt lett belőle. Persze kérdezgetni kezdtem: hogyan élnek a kolhozparasztok. Intett és levitt a pincébe, ahol megmutatta elrejtett holmijait: olyan ruhák, amelyeneket nálunk csak az

urak viseltek, meg pafefon, rádió, könyvek, élelmiszer volt eldugva. „Igy élünk mi, kolhozparasztok” — mondta az öreg és azután elmesélte az életüket. Gyermekeit az állam iskoláztatja, mindene meg volt, ami csak kellett — soha nem is álmódott azelőtt ilyen életről. Bizalmasan hozzámhajtolt és azt mondta: „Mi győzünk! Három napon belül néz meg, hogy szaladtok majd...” Így is lett. Három nap múlva jött a szovjet támadás és azután a szovjet nép, a kolhozparasztok és szocialista munkások győzelme. Soha sem felejtettem el a tordai szegény dézsáparaszt szavait és amióta hazajöttem, mindig azt forgatom a fejemben: hogyan lehetnének mi is olyan emberek, mint a Szovjetunió kolhozparasztjai...

Mosolyog. Szeme, amelyben boldog öröm csillog, elnéz felettünk. Az új utat látja, amelyen így indult meg, a Párt politikai vezetésének, a munkásosztály erőfeszítésének eredményeképpen, 42 zabráni dolgozóparasztcsalád. Így indult meg, a „Felszabadulás” állami gazdaság példáján tanulva, az „Uj út” kollektív gazdaságba tömörülve, a mezőgazdaság szocialista átalakítása felé...

A. BALLA KÁROLY
GODA ISTVÁN

Sportunk fejlődése a felszabadulás után

(Folytatás a 10-ik oldalról)

labda és a kosárlabda is nagy tömegeket hódít; de a legszembe szökőbb talán a fejlődés a sakk terén, amelynek régen alig néhány művelője volt. Ma pedig többszázan, főleg munkások, diákok kultiválják ezt a kitünő szellemi sportot, amely olyan nagy hatást gyakorol a dolgozók gondolkodásának fejlődésére. A sakk rendszerre, számításra, észszerűségre tanítja a dolgozókat és nem véletlen, hogy a Szovjetunióban a sakk-sport milliós tömegeket mozgat meg.

Kétségtelen, hogy még vannak hiányosságok és ezek főként a szervezés terén mutatkoznak. A „Munkásifjúsági Kupa” körzeti, megyék közötti versenyén, amelyen Arad-, Temes-, Biharmegyei és Resica képviselői vettek részt, a mozgósítómunka rendkívül gyenge volt, bár az ifjúság lelkesedése sikerrel vitte a versenyeket. Ugyancsak hiányosságok mutatkoznak a jelvénytulajdonosok versenyek mozgósítása terén.

Itt a hiányosságok még pótolhatók és pótolni kell a fogyatékosokat! Szakszervezeti vonalon eddig nem mindenütt tulajdonítottak kellő fontosságot a testedzésnek és ez meg is mutatkozott a gyengésekben.

A Román Munkáspárt Központi Vezetősége Politikai Bürojának Határozata világosan körvonalazta a sport nagy szerepét és a testedzést számos más problémával egyrangusítva, az első vonalba helyezte. A Párt ebben a vonatkozásban is világosan megmutatja a követendő utat és ezt tudomásul kell venniük a szakszervezeteknek is, ehhez mértelen kell ezentul kezelniük a sportkérdéseket.

Egyébként a röviddel ezelőtt alakult országos testedzési és sportbizottság szervezeteinek megalakítása után, az ország sportja számára újabb fejlődési lehetőség nyílik és ezt sportolóinknak ki kell használniuk, hogy felvilágosító munkával újabb és újabb tömegeket nyerjünk meg a testedzés számára!

A C. F. R. Szövetkezet

alkalmaz varrógéppel rendelkező szabómunkásokat és munkásnőket

A gépekért szavatosságot vállal. Jelentkezni a szövetkezetnél.

Köztársaság-utja 73 szám.

MICHAIL SOLOCHOV regénye:

I. FEJEZET

Január végén, mikor a tavasz első nedvessége megérinti a cseresznyekerteket, finom illat száll a levegőben. Délben, mikor süt a nap, a fakéreg fanyar, alig érezhető szaga összevegyül az olvadó hó szintelen páráival és a földnek a jégből, a hervadt levelekből előtörő hatalmas, ősi lélegzésével.

A sokszínű illat hosszan leng a kertek felett, míg aláereszkedik a kék szürkület; míg a fák mez telen ágai között feltűnik a hold sarló; amíg settengeni kezdenek a nyulak és nyomuk ottmarad a hóban...

Ekkor a szeptemberől a dércsipe vermet keserű szagát hordja a szél, a nappal zaja és illata eltűnik. Kelet felől, mint valami szürke farkas, észrevétlenül lopózik az éjszaka a füvek, a hullámos dombok, felszántott földek, a tarlón meredező köleskalászkok felé és homályos árnyékokat vet a szeptépre.

1930 januárjának egyik estéjén a Gremjacsij Log-telep felé vezető úton egy lovas ügetett. A folyónál megállította a kimerült, megizzadt lovat és leszállt. A két oldalt feketéllő kertek, a kiemelkedő jegenyefák fölött a fogyó hold állott. A keskeny út sötét és csendes volt. Valahol a folyó mögött egy kutya ugatott. Távolabb egy sárgás fény pislogott. A lovas mohón szivta be a fagyos levegőt, lassan lehuzta keztyűjét és cigarettára gyújtott. A hevedert megszorította, vizsgálódva dugta ujjait az izzasztó alá, megtapogatta a ló nedves hátát és nagy testét könnyedén a nyeregbe vetette. Atléptetett a sekély, állandóan jégmentes patakon. A víz alatt tompán koppantak a kavicsok. A ló előrenyújtotta nyakát, inni akart, de lovasa tovább hajtott és kiugratott az enyhén lejtősödő partra.

Szemközt hangok és lödöbögés hallatszottak. A lovas megállt. Lovát figyelmesen hegyezte fülét és félig megfordult. Az ezüstvetű kantár és a magas ezüstnyeregkapa fehér fényt vetett a sötétségbe. A lovas a nyeregkapába dobta a kantárt, gyorsan a fejére huzta a vállára csüngő

ÚJ BARÁZDÁT SZÁNT AZ EKE

leveször kozák-kámzsát és gyors váglába kezdett. Elhagyott egy szánt, mire újból lépésben ment tovább. A kozák-kámzsát nem vette le.

A telepen megkérdezett egy tovaaladó asszonyt.

— Mondd, asszony, hol lakik itt Jákov Osztrovnov?

— Jákov Lukicsot gondolod?

— Igen, őt.

— Ott a háza, a jegenyefa mögött. Az a cserépfedelű. Látod?

— Köszönöm.

A cserépfedelű, terjedelmes ház előtt a lovas leszállt. Lovát átvette az alacsony kapun, az ostorlyéllel megkopogtatta az ablakot és bekialtolt.

— Jákov Lukics, gyere ki!

A ház tulajdonosa hajadonfóvel és kigombolt kabáttal jött ki a lépcsőre, figyelmesen szemlélte a jövevényt és feléje indult.

— Két hoz a szél a házamba? — mosolygott jóindulatosan szürkülő bajuszába.

— Valószínűleg nem is sejtet, Lukics. Hadj! Hálók meg nálad. Meleg istálló csak lesz?

— Igazán nem ismerem, elvtárs. A járási központból jött? Vagy a mezőgazdasági osztályból? Sejtetek valamit. A hangja ismerősnek tűnik.

Az idegen mosolyra vonta borotvált ajkát. A szörkámzsát hátravetette.

— Hát már elfelejtetted Polov cevet?

Jákov Lukics elsápadt. Ijedten kézett szét és sugva mondta:

— Nagyságos ur! Honnan jön? Százados ur! Azonnal bevetetem a lovat az istállóba. Hány esztendeje is...

— Ne olyan hangosan, öreg! Igen, az idő eljárt. Van egy takaród? Nincs vendég a házban?

A jövevény átadta a kantárt. A ló lusta mozdulatokkal követte az idegen kezét és magasra tartotta a fejét. Patái kopogtak a fapadlón. Prűszkölt, mikor megérezte egy másik ló jólismert szagát. Az ismeretlen kéz az orrához nyult, óvatosan és ügyesen szabadította meg kisebb száját a zablától. A ló hálisan dugta fejét a szénába.

— A hevedert csak meglazítottam, hadd maradjon rajta a nyereg, amíg lehül. Akkor leveszem.

— Az ember gondosan begöngyölte a lovat egy takaróba és végigtapogatta a szerszámot. Tapasztalt keze azonnal megismerte a kaukázusi nyereg szíjazását és hogy a kengyelcsíjak angol módra vannak felcsatolva. Erről megtudta, hogy vendége messziről jött és nagy utat tett meg.

— Van zabod, Jákov Lukics?

— Akad. Előbb megitatom, aztán megkapja a zabját. Menjünk be a házba. Nem tudom, hogyan szólítam most. Ugy mint régen, nem lehet.

A házigazda zavartan mosolygott, bár a sötétségben semmit sem lehetett észrevenni.

— Szólíts a nevemen és apai nevemen. Még nem felejtetted el? — kérdezte a vendég és elsőnek lépett ki az istállóból.

— Ugyan! Az egész világháborút együtt harcoltuk végig és aztán ezt... Gyakran gondoltam önre, Alekszandr Aniszimovics! Novoroszjszk óta semmit sem hallottam önéről. Azt hittem, hogy a kozákokkal Törökországba került.

Beléptek a barátságos, jól fűtött konyhába. A vendég levette a kámzsát és fehér bárányszőr kucsmáját. Hatalmas, ritkás, őszi hajjal fedett szögletes koponya tűnt elő. Homloka mögül világoskék szemfutólag körülnézett és rámosolygott a padon ülő két asszonyra; a háziasszonyra és menyére.

— Adjonisten, kedves asszonyagok!

— Jóestét! — A háziasszony kérdő, várakozó pillantást vetett emberére, mintegy mondva: — Két hoztál magaddal? Mikképpen fogadjuk?

— Hozz valamit enni, asszony! — parancsolta kurtán a gazda és bevezette vendégét a tiszta szobába.

Az asszony káposztalevest hozott disznóhússal. Az evés közben és a család jelenlétében az idegen az időjárásról és a bajtársáról beszélt. Hatalmas, mintegy köbölt metszett alsóálla nehezen mozgott. Lassan, fáradtan rágott, mint egy napon pihenő ökör. Evés után felállt, keresztet vetett a poros papírvirágokkal keretezett szentképek előtt s leszörta a morzsákat viseltes blúzáról.

— Köszönöm a sötét és kenyert, Jákov Lukics! Most beszéljünk! A gazda alig észrevehetően felhúzta a szemöldökét. Menye és a háziasszony azonnal leszedték az asztalról és eltűntek a konyhában.

II. FEJEZET

A párt járási bizottságának titkára rövidlátó, lassú mozgású ember, leült az asztalhoz; futólag ránézett Dávidovra és olvasni kezdte iratait.

Kint, az ablak előtt, a telefondrótok között, fútyult a szél. Egy kerítéshez kötött vén ló hátán szarka sétált. A szél félreverte a szarka farkát és felborzolta a szárnyát. A madár nem engedte zavartatni magát, tovább ott maradt a kimerült, vén, részvétlen gebén és kihívóan nézett körül. A kozákfalú háza fölött alacsonyán úsztak a szakadozott felhőrongyok. Időnként egy-egy ferde napsugár tört át rajtuk és nyáriasan ragyogott ki egy darab kék ég. A Don erdős hajlata, a láthatáron egy emelkedésben álló szélmalommal, bizonyos lágyaságot adott a tájnak.

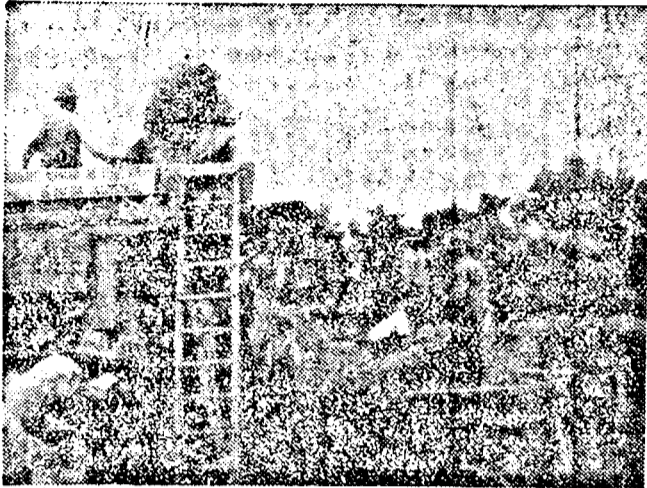
— Tehát Rosztovban visszamaradtál, mert beteg lettél. Nahát... A huszonötézer felajánkozó munkásból a többi nyolc három nap előtt megérkezett. Gyűlést tartottunk, a kolhozok képviselői fogadták őket.

A titkár elgondolkodva rágta az ajkát.

(Folyt. köv.)

Építjük a szocializmust, megvédjük a békét!

BIZTOSITJUK MINDEN DOLGOZO KENYERÉT! Dolgozik a cséplőgép Berzován.

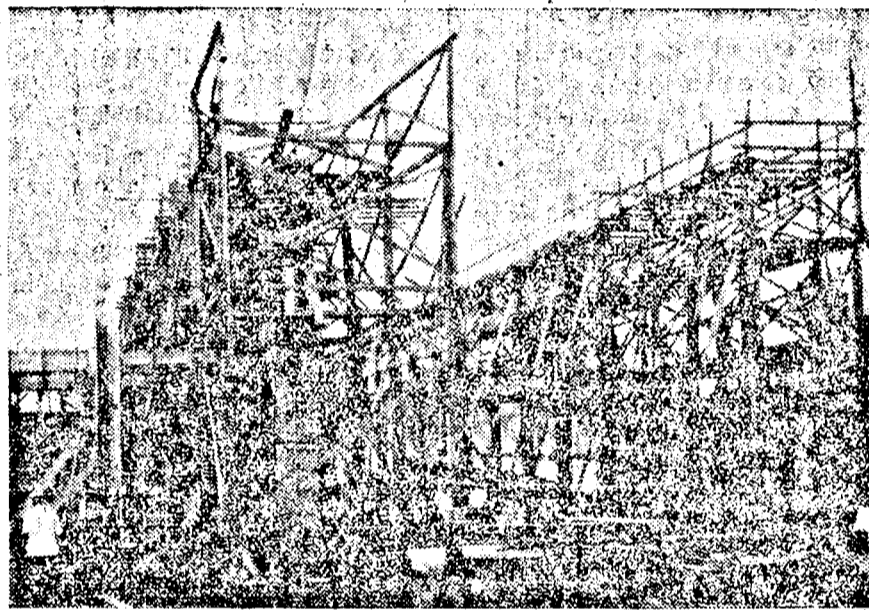
SZAKMUNKÁT TANULNAK A NŐK! Raftiu Ecaterina, a „Vörös Lobogó” átképző iskolájának munkásnője már két gépen dolgozik.

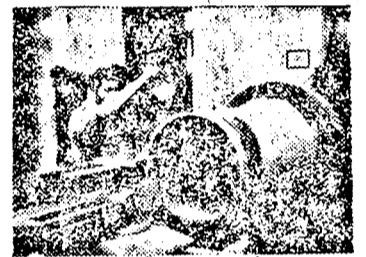
TÖBB VAGONT! Vagonépítéshez szükséges anyagot készítenek elő a „Vörös Lobogó” gyár udvarán.

IFJUMUNKÁSOK ELŐRE! Dornea Ioan ifjumunkás kitűnik öntudatos munkájával. Dornea Ioan a CFR főműhely új esztergacsarnokában dolgozik.

ÉPÜL ARAD ÚJ, NAGYSZERŰ NEHÉZIPARI ÜZEME! A „Victoria” gyár hatalmas műhelycsarnokának épülő betonszála.

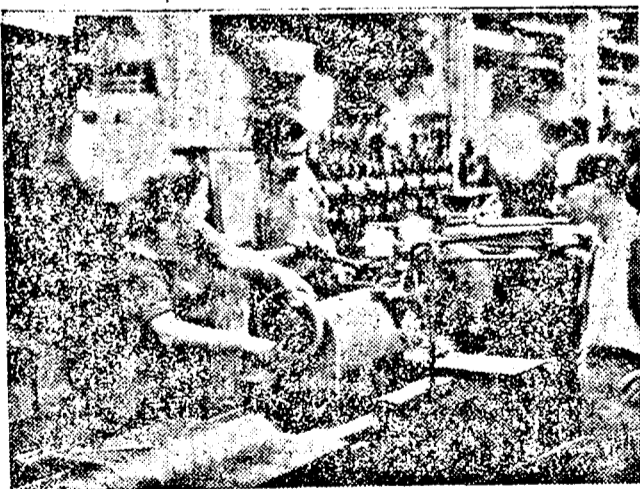
MUNKÁBAN AZ ARADI ÚJ CFR ESZTERGAMŰHELY. Az újonnan épült és berendezett munkahelyen gőzhenger-perselyt esztergálnak.

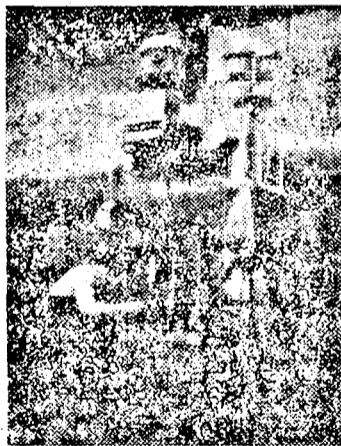
GYÜLIK A KENYÉRMAG! A fiatal megbízottak jelenlétében mérik és könyvelik az államnak átadott búzát Nagyrátoson.

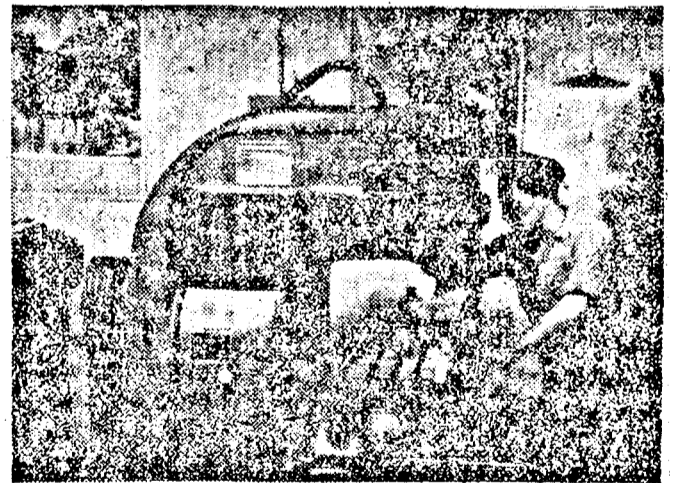
GONDOSKODJUNK A DOLGOZÓK-ROL! Terített asztal, porcellántányérok, kelégitő és tápláló ételek: így étkeznek a „December 30” gyár munkásai a kántubau.

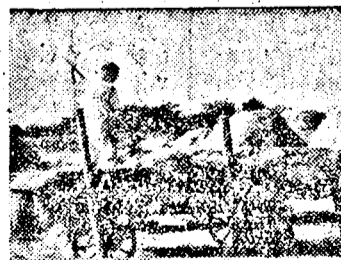
ÚJ KÁDEREKET GYÁRIPARUNK SZÁMÁRA! A „Vörös Lobogó” gyár átképző tanfolyamán új szakmunkások tanulják a fémipari szakmunkát.

SZOVJET GÉPEK NÉPKÖZTÁRSASÁGUNK IPARÁBAN! A „Vörös Lobogó” gyár nagyszerű, hatalmas szovjet furógépe.

A SZOVJETUNIO SEGÍTSÉGÉVEL ÉPITJÜK A SZOCIALIZMUST! A „Victoria” gyár fogaskerék-osztályán is pompás szovjet furógép dolgozik.

FOLYIK A MEZŐGAZDASÁGI MUNKA! Nagyvarjason az elvégzett cséplés után elhorájkák a szalmát.

Éljen a Román Munkáspárt!

Éljen a munkásosztály és a dolgozóparasztság szövetsége!